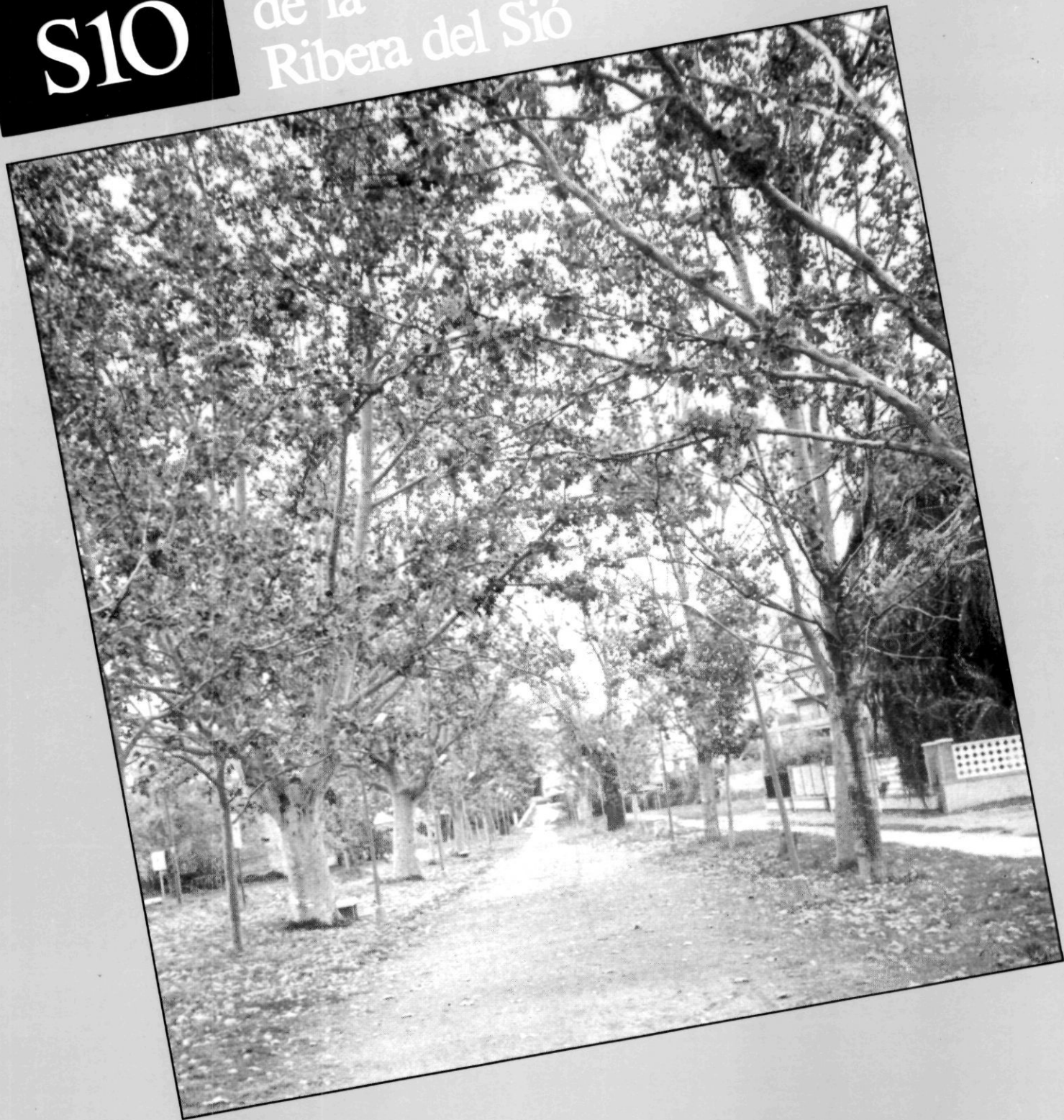

Sió

informatiu
d'Agramunt i
de la
Ribera del Sió

TALLER
Jordi Padullés

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell Tel. 390.661
AGRAMUNT

FUNERÀRIA
Serveis de Companyies d'Assegurances
R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA
E. LLAGUNES
ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola, tallats de planxa
amb guillotina automàtica de 2.000 × 4 m/m.,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida) Telèfon 39.06.01

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

INDUSTRIES PADULLES/SORRIBES S.A.

FÀBRQUES DE PINSOS
INSTAL·LACIONS DE GRA - SITGES

Polígon Industrial, s/n. Tels. 39.06.06 - 39.06.25
AGRAMUNT

Si vol un bon servei

Flors i Plantes **AQUIL·LEA**

Li ofereix:

- Centres florals
- Flor seca i flor artificial
- Bodes
- Coronas (15 % dte. encarregades directament per la família).
- Jardineria en general
- Llavors
- Terres
- Distribució exclusiva: Agroquímics de la Casa BAYER

Àngel Guimerà, 10 - Telèfon 39.03.52 (totes hores)

EXTINTORS
ORFEÒ

Venda de tot tipus d'extintors
(domèstics, d'indústries, de cotxes, camions, etc.)
Càrrega i recàrrega - Revisions (cada 5 anys)
Pressupostos per a instal·lacions de detecció
d'incendis sense compromís.

Delegació de Lleida-nord: Àngel Jubete
Urb. Verge dels Socors, 3 - Tel. 39.03.52

Núm. 285
Any XXIV
Novembre 1987

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora,
Joan Pijuan, Josep M.ª Planes,
Antoni Ponsa, Teresa Prados,
Josep Rovira, Anna Santacreu
i Rosa Maria Sera.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Gerard Gatell, Jordi Martí, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Ferran Ros,
Magda Trepà i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

i la Diputació de Lleida.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.200 ptes.

A l'estranger: 1.800 ptes.
Número solt: 125 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

PORTADA:

Els arbres del Passeig perden les fulles: uns per renovar-
les d'aquí uns mesos, els altres definitivament.

Foto: J. Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i
cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no sig-
nifica l'acceptació implícita del seu contingut per part de
l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a
SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara
del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si
bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors
ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publi-
cats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presen-
tats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes an-
terior.

Editorial

JA S'HA FET TARD

En aquesta columna del núm. 264 de "SIÓ" corresponent al mes de febrer de 1986, fèiem patent el nostre temor de que, amb motiu de la discussió i establiment de la Llei d'Ordenació Territorial de Catalunya (LOT) que s'està gestant, es cometés el mateix error en el que es va caure l'any 1936 en confeccionar el Mapa Comarcal del Principat.

Evidentment en aquella divisió del territori en comarques, pel que fa a casa nostra, no es va tenir gens en compte el fet de fraccionar en tres trossos una unitat geogràfica ben definida: ens referim a la RIBERA DEL SIÓ.

No volem pas dir, amb això, que el responsable del disbarat fos en aquell moment l'Organisme regulador del territori, ben al contrari. Creiem que en som nosaltres mateixos de responsables per no haver sabut defensar en el seu moment, amb entusiasme i energia adients, la unitat que fóra lògica i escaient.

I ara, cinquanta-un anys més tard, sembla ser que es tornarà a ensopegar amb la mateixa pedra. La nostra Ribera seguirà pertanyent, esquarterada, a tres comarques diferents: La Segarra, L'Urgell i La Noguera.

I ens preguntem: s'ha fet o almenys intentat alguna cosa per a evitar-ho? Sabem que els municipis afectats han estat consultats al respecte i pel que fa al nostre, el Consistori en Ple va acordar manifestar-se dient que: "...accepta la integració a la comarca de l'Urgell (.) es proposa que es tingui en compte i reconegui dins de la comarca de l'Urgell (..) la subcomarca de la Ribera del Sió..." (L'Ajuntament Informa del passat mes de setembre).

Déu n'hi do! Però... i la resta de municipis, què han contestat? S'han mantingut contactes i reunions amb tots ells? S'ha intentat de fer un front comú per pressionar més les nostres aspiracions d'identitat o bé ha anat cada u per ell?

Ben a la vora tenim un exemple amb el Pla d'Urgell que, escolllint com a capitalitat Mollerussa aconseguiran, molt possiblement, que se'ls reconegui com a unitat comarcal. Altre tant ha passat a Banyoles on es formarà, a ben segur, la comarca del Banyolí. Nosaltres no aspirem a tant. Voldríem, simplement, que tota la RIBERA pertanyés a un únic territori administratiu.

Ja es va suggerir, per part d'alguna formació política, que es constituís la comarca del Sionès, amb capitalitat igualment a Tàrraga. No va prosperar i potser a causa, en part, de no haver recolzat la proposta precisament nosaltres, els més directament afectats.

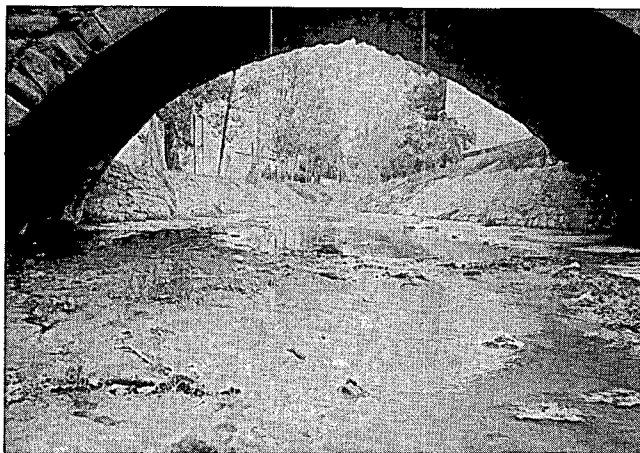
Llàstima, s'ha esmunyit una ocasió única i tal vegada irrepètible. Resignem-nos, doncs, i estalviem de lamentarnos-en.

Fets del mes

"LLEGARON LAS LLUVIAS"

Aquest mes d'octubre ha estat pròdig en precipitacions que han assaonat els camps.

En la secció corresponent, el lector trobarà tota la informació del temps que hem tingut durant el mes d'octubre. Apreciarà molta pluja, encara que no tanta com la

J. Bertran

que van tenir en altres indrets de les nostres contrades, temperatures suaus i fins i tot caloroses per l'època. La petita robinada del dia 11 va fer que el nostre riu Sió baixés amb un cabal d'aigua inusual des de fa molts anys.

A AGRAMUNT LA LLUM TAMBÉ FALLÀ I FALLA

La gran apagada del dia 11 també afectà la nostra vila i continua.

Els agramuntins vàrem anar a dormir ben aviat el dia 11 d'octubre en marxar el corrent elèctric per una fallada en la central de FECSA de Sentmenat. El que realment és preocupant són les petites fallades que des de fa temps sovintegen a la nostra vila amb el consegüent perjudici que ocasionen. Aquesta interrupció, ni que sigui molt greu, perjudica especialment a algunes indústries que per les seves característiques, qualsevol fallada elèctrica, els proporciona un gran enrenou per la continuïtat de la feina.

UN CÉRVOL AL CANAL

Trobat al canal un dels pocs cérvols que hi ha a Catalunya.

El dia 13 d'octubre, es produí una estranya troballa en l'interior del canal d'Urgell. Un veí d'Agramunt va veure en l'interior del llit del canal un cérvol de grans dimen-

sions que es debatia dintre l'aigua, malgrat ésser l'època de les tanques, al canal, i a causa de la parada sempre hi ha molta o poca aigua. Avisats els empleats municipals, van procedir a retirar l'animal de l'interior que ja era cadàver. El cérvol pesava més de cent quilos. Media 1'60 de llargada, 1'5 metres d'alçada i les banyes eren de mig metre.

J. B.

Amb tota probabilitat l'animal procedia de la reserva de cérvols de Boumort, que es troba a més de 100 quilòmetres d'Agramunt. Aquesta reserva és l'única que hi ha a Catalunya amb una població d'uns 100 cérvols. Aquests es troben en una serra entre la "frontera", el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà i l'Alt Urgell. Uns testimonis van explicar que havien vist l'animal prop de Cubells la vigília al matí i un altre el mateix dia a la tarda prop de la masia del Pera a Preixens. Sigui com sigui, el pobre animal va anar molt lluny a morir. Llàstima.

CÚRSOS DE CATALÀ PER ADULTS

Des del dia 20, una nova edició dels cursos de Català.

Organitzats per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de la vila se celebren, des del dia 20 d'octubre, els cursos de català per a adults que des de fa més de dotze anys es van organitzant a la nostra vila. Amb una assistència de més de 30 alumnes, es donen dos nivells: el B i el C que es conjumina amb el de Català administratiu que es realitzà l'any passat i que la manca de matrícules ha impedit que enguany es fes d'una manera separada.

Les classes ténen lloc en dependències de la Casa de la Vila tots els dimarts i dijous de 9 a 10 del vespre. Malgrat la pèrdua d'alumnes, en relació a anys enrera, l'assistència es pot considerar com acceptable si es pensa en l'evolució d'aquests últims anys.

ENTITATS A FORA VILA

Grups d'agramuntins fan activitats en altres poblacions.

Diverses entitats culturals de la nostra vila han realitzat, durant el mes d'octubre, diferents activitats fora d'Agramunt. Que sapiguem, (fem notar, una vegada més, que cap entitat comunica les seves activitats a la nostra redacció), la Cobla Jovenívola anà a Mafet el dia 11 per amenitzar una ballada de sardanes el primer dia de la Festa Major.

El grup gran de la Coral Bon Cant celebrà una jornada de convivència els dies 24 i 25 en una casa de colònies d'Oliola. El Grup Escènic d'Agramunt es desplaçà fins a la localitat de Verdú per fer-hi una representació, concretament, la de la "Jungla Sentimental", el dia 25 i en correspondència a la visita que el grup de la població dels cànirs havia fet a casa nostra, el dia 10, en què escenificà "La cambrera és perillosa".

LA BOMBA, ENCARA

La bomba del Raval va desaparèixer.

La bomba d'aviació que es va trobar en un pati del carrer del convent, (veure SIÓ del mes passat), va desapareixer misteriosament. Els veïns del lloc on estava la bomba a l'espera, llarga espera, que la retiressin, es van despertar un matí i l'artefacte ja no hi era. El curiós del cas és que ningú sap qui se la va emportar.

J. B.

Malgrat que sembla que estava descarregada i no oferia perill (això no se sap mai), el projectil feia el seu respecte. Algú, però, es va animar en veure que ningú no n'hi feia cas i que els dies passaven i la bomba restava abandonada.

Malgrat que sembla que estava descarregada i no oferia perill (això no se sap mai), el projectil feia el seu respecte. Algú, però, es va animar en veure que ningú no n'hi feia cas i que els dies passaven i la bomba restava abandonada.

NOU SECRETARI MUNICIPAL

El municipi d'Agramunt té nou Secretari.

Des del passat 1 d'octubre, Agramunt compta amb un nou Secretari Municipal. Es tracta del Sr. Manuel Civís que amb anterioritat havia exercit el mateix càrrec en la població de Cervera. El nou titular del càrrec és llicenciat en dret i ve a substituir el Sr. Jaume Manau que estigué a Agramunt durant 6 anys.

JOSEP HUGUET, RESPONSABLE DE VIES I OBRES DE LA GENERALITAT

L'alcalde d'Agramunt, Josep Huguet, que va sortir elegit diputat provincial després de les passades eleccions municipals, és el nou responsable de la Comissió de Vies i Obres de la Diputació Provincial. Josep Huguet forma part del grup polític de C. i U. que governa amb majoria absoluta.

ENS ESTEM QUEDANT SENSE ARBRES

Atacats per una malaltia, els arbres del Passeig es moren.

Durant aquest mes d'octubre s'han arrencat uns quants grans arbres més del Passeig del Sió, per tal de preparar la terra i plantar-ne de nous en el seu moment. Sembla que el tractament que se'ls hi ha fet, per part de la brigada municipal, no pot salvar-los d'aquesta mort, lenta, però irreversible, i d'aquesta manera el Passeig

J. B.

va perdent la seva tradicional fesomia. Durant molts anys la principal zona verda d'Agramunt, no serà sinó una ombra d'allò que havia estat.

Tal vegada caldria compensar la manca d'arbres amb un millor arranjament del Passeig, que des de fa temps presenta un aspecte molt descurat.

DIA DE LA "HISPANIDAD"

La ex-festa de la "Raza" és ara la "Fiesta Nacional de España".

El dia 12 d'octubre es ara festa per imposició del govern central ja que en aquest dia ha instaurat la "Fiesta Nacional de España". A casa nostra sense dubte aquest dia és més celebrat per ser el dia que les Pilars fan el seu sant. La resta rellisca a la gent que no acaben d'entendre tot aquest ball de festes, algunes de les quals canvien cada any. La cotilla de les 14 festes anyals que es van treure de la mànega a Madrid ha portat al desgavell actual amb això de les festes reserva, que ho són algun any de tant en tant; amb la retirada de festes molt tradicionals a casa nostra, Sant Josep, per exemple, i així veiem que quan s'atança alguna festa determinada, d'aquelles que sempre s'havien fet, la gent es pregunta si serà festa o no enguany.

CASAL D'AVIS

Assemblea General Ordinària del Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca.

El dijous dia 29 d'octubre se celebrà una reunió ex-

traordinària del Casal d'Avis de la nostra població. Amb una assistència considerable l'actual Junta Gestora va proposar a votació els nous Estatuts de l'entitat així com el reglament de Règim interior amb els que s'hauran de regir a partir d'ara les normes de l'entitat. Un punt, també molt important que va ser aprovat, fa referència a la convocatòria d'eleccions per renovar l'actual junta que actua de manera provisional. Els socis varen acordar d'iniciar un període electoral que conduirà a unes eleccions per establir quins han de ser els nous responsables de l'entitat que té la seva seu social a Cal Mas Vell.

TOTS SANTS

El bon temps, la novetat de la festa d'enguany.

La festivitat de Tots Sants se celebrà aquest any amb els costums i tradicions propis de la data: panellets, castanyes, visita al cementiri, etc. La climatologia va ser protagonista d'excepció ja que, contra el que és habitual, va fer una temperatura primaveral. Es va arribar fins els 20 graus en un dia primer de novembre en què el més normal (parlar de normalitat amb el temps, fa uns anys és un xic arriscat), és estrenar els abrics i encendre la calefacció.

òptica
j. esteve

Àngel Guimerà, 14
Tel. 39.04.28
AGRAMUNT

Comprovi la seva agudesas visual en tres minuts, amb la nova computadora òptica

**De cada 3 persones,
una hi veu malament.**

Pot ser vostè

TROBADA D'EX-ALUMNES DE L'ACADÈMIA

Un nombrós grup d'ex-alumnes de la primera època de l'Acadèmia es van reunir amb els fundadors.

Josep Bertran

El dissabte 24 d'octubre, una setantena d'ex-alumnes de la primera època de l'"Academia Agrícola y Mercantil" es van reunir en un sopar per recordar vells temps, antigues cares i retre un petit homenatge als dos fundadors del centre, els mestres Joan Tous i Josep M. Solans.

Aquesta trobada va ser qualificada d'èxit per part dels participants especialment pels organitzadors: "pensant que es va fer tot molt ràpidament sense apenes temps per poder avisar la gent". En aquest sentit cal esperar que el proper any els assistents siguin molts més, ja que es pensa organitzar amb el temps suficient perquè la majoria dels que van ser alumnes de l'Acadèmia puguin acudir-hi.

La idea va sorgir a partir d'un grupet d'ex-alumnes, els més grans, amb la intenció de tornar-se a veure tots junts amb els Srs. Tous i Solans. La cosa va anar prenent cada vegada més volada i nous ex-alumnes del centre s'anaren afegint a l'encontre. Molts han demanat ja que per al proper any la presència es faci extensiva a tots aquells que van estudiar, en les diferents èpoques, mentre el centre va funcionar com ACADEMIA AGRÍCOLA Y MERCANTIL.

Joan Tous i Josep M. Solans van fun-

Josep M. Solans i Joan Tous, fundadors de l'"Academia Agrícola y Mercantil".

dar l'"Acadèmia", l'any 1944 en el local conegut com "Els hermanos" i que restava tancat des de la Guerra. El setembre del 44 inicien el curs amb únicament 7 alumnes, però el finalitzen amb 57. El curs següent els alumnes ja sumen 118, molts d'ells joves que havien passat la Guerra i que necessitaven algun repàs. La mitja d'alumnat es va establir

en una vuitantena.

El col·legi sempre va ser mixt i impartia dos tipus d'ensenyament: el batxillerat i el comerç. Des de sempre l'"Acadèmia" s'ha caracteritzat per impartir classes durant el dia i a la nit en els tant coneguts "repastos".

Josep-Maria Solans va estar en el centre un total de vuit anys, mentre que Joan Tous va exercir únicament durant els quatre primers. El professorat l'integraven altres tres mestres. Recordem que posteriorment, i durant un any, el centre el regí el Sr. Porta. Més tard el titular va ser el Sr. Pastor, a qui seguí el Sr. Villegas. L'"Academia Agrícola y Mercantil" ha estat durant anys una institució agramuntina important i de la que caldria fer la seva petita història en aquests moments en què encara és viva entre nosaltres la gent que l'ha protagonitzat.

A més dels ex-alumnes residents a Agramunt, participaren en la trobada altres que van venir expressament de moltes poblacions de la Ribera i de localitats més allunyades com Barcelona, Almenar, Reus, Gironella, Castellserà, Manresa, Tremp. Els parlaments, certament emotius, tal com es correspon, varen anar a càrrec dels Srs. Tous i Solans i, per part dels alumnes, de Magí Feixa.

Fotos: Pijuan

"Aquesta trobada va ser qualificada d'èxit per part dels participants especialment pels organitzadors".

CATALUNYA AMB BICICLETA

(De l'Empordà a l'Urgell)

Per Enric Torrents i Marquilles

- V -

LA GARROTXA

(I)

El ciclista a punt d'endinsar-se per la volcànica, contradictòria, bucòlica i pirinenca Garrotxa, no pot substreure's de girar el cap envers una de les comarques que com l'Empordà tant ha representat i representa avui encara, dins del nacionalisme català, tant per la puresa amb que s'hi parla la nostra llengua com per la veneració que se sent per la sardana que es balla amb unció de ritus i especialment per l'orgull de sentir Catalunya que es respira per tot arreu.

Per acomiadar-nos-en disfrutant d'una panoràmica que circumda tota la plana empordanesa, res millor que encarar-se amb els 20 Kms. de pista que separen la carretera provincial de Figueres a Olot de la cimera del Massís del Mont. Al bell cim d'aquest serrat de 1.200 mts. d'alçada, en els inicis de La Garrotxa, s'hi troba el Santuari de la Mare de Déu del Mont, font d'inspiració del nostre mossèn Cinto, que si bé no és massa rellevant arquitectònicament, sí pot admirar-s'hi una imatge d'alabastre de la Verge, exemplar magnífic del romànic català del segle XIV, i també sens dubte, aquesta càmera un balcó immillorable per resseguir amb detall tot l'Empordà, des de les serralades frontereres de Les Alberes, Puigneulós i Requesens, a l'extensa plana amb Figueres al bell mig i, com no, les llargues serpentes del Fluvià i de La Muga anant a la seva còpula mediterrània que blaveja al fons entre Roses i l'Escalà.

"Garrotxa" "Terra aspra, trencada, de mala petja". Així defineix el Diccionari General de la Llengua Catalana el mot que dona nom a una de les comarques amb més contrast geogràfic que formen el policrom mosaic de la nostra terra, ja que si bé la part alta, cap al nord, és efectivament feréstega, aspra, trencada i de mala petja, plena de serralades, congosts i cimeres que esgarrapen els 1.500 mts. d'alçada amb un clima dur i inòspit; a la part baixa, cap al sud de la Garrotxa, s'hi troben paratges bucòlics i encisadors plens de prats d'una verdor tendra, arbredes majestuoses i fonts d'aigües cristal·lines emmarcant unes valls recloses, armòniques, relaxants i càlides com puguin ser-ho les de la vall d'en Bas, la vall de Vianya o la vall del Bac que sorprenen el visitant amb panorames idíl·lics d'una bellesa i coloriu de difícil parangó.

Encara que la configuració paisatgista de la Garrotxa tingui uns trets fora del corrent que n'han fet fins i tot un paradís per als pintors que hi copsen policromies i perspectives úniques immortalitzades en pintures de Vayreda, Russinyol, Casas i Llimona, entre molts d'altres, el fet que més caracteritza la comarca és el vulcanisme. No voldria equivocar-me, però crec ens fóra difícil localitzar, almenys per Europa, una contrada amb les característiques volcà-

niques com les que hi ha als voltants d'Olot on s'hi troben ubicats prop de 40 cràters que segles enrera eren brolladors de lava i foc i que avui apagats ens donen una dantesca impressió, especialment el de Santa Margarida de 350 mts. de diàmetre com impressionants són també, tant pel coloriu de les seves gredes com per la seva majestuositat els cràters del Montsacopa, La Garrinada o Montolivès, entre d'altres.

La carretera que planeja enmig de pinedes joves, m'apropa a la històrica i monumental Besalú, una de les poblacions capdavanteres de La Garrotxa, en què s'hi donen la mà l'agricultura i la indústria, tèxtil i paperera especialment. Aquest binomi, agrícola i industrial, el trobarem arreu de la comarca particularment a la conca del Fluvià, riu que tant la seva naixença, joventut i adolescència són plenament garrotxines.

Besalú està carregada d'història que s'endinsa en èpoques pre-romanes i juga un important paper com a comtat de la Catalunya medieval de la qual resta un nucli importantíssim dins del Romànic Català que ha fet que fos declarat, ja fa uns anys, Conjunt Històric-Artístic.

...Si bé s'hi poden admirar edificis com el Monestir de Sant Pere amb creuer i girola únics, la Cúria Reial de Justícia de la qual sobresurt la gran sala gòtica d'audiències, la casa porticada del carrer de Tallaferró amb el conjunt d'arcades magnífic o com també la Casa dels Cornellà amb una galeria d'arcs de mig punt, però a mi, els dos monuments que més admiració m'han fet sentir són el Pont Fortificat i la Mikxah.

Podeu creure'm si us dic que el Pont Fortificat m'admira i no em canso de contemplar-lo cada vegada que passo prop d'ell. Aquest pont que s'alça sobre el Garrotxí Fluvià té dos torres fortificades, una al mig i l'altra a l'inici que podien barrar el pas i aïllar la població i el més insòlit, almenys per a mi que no n'he vist cap altre amb aquesta característica, és que el pont no fou construït amb línia recta sinó que forma un angle d'uns 30° que li confereix una perspectiva atípica i particular. El conjunt arquitectònic de tot ell, el color de les seves pedres, l'elegància, llum i esveltesa de les seves arcades, l'emplaçament a frec de les cases de la Vila, el fan un monument digne de veure'l.

La Mikxah la trobem al call jueu, barri que encara avui conserva la seva fisonomia pròpia i consisteix en una petita estança lavatori que formava part del ritus hebreu de la comunitat jueva, que en l'època medieval tenia fins i tot la seva sinagoga. A mi em xoca aquest vestigi del passat per l'inusual ja que crec que n'hi ha molt pocs per Europa i cap més al nostre país.

Plovisqueja i aquest fet a La Garrotxa amb un alt índex pluviomètric cal tenir-lo en compte sobretot, si com m'he proposat, vull arribar amb claror de dia a l'esperó rocós, basàltic, escarpat i pintoresc de Castellfollit de la Roca.

AGRAMUNT: ESTIU DEL '87

Fina Miralles, la mestressa de Serrallonga, exposà a Cal Mas Vell un conjunt de pintures sota el títol "Agramunt, juliol, agost" inaugurant una sala polivalent de l'edifici.

Text i foto: **Josep Bertran**

"La recerca de la simplicitat més absoluta és allò que intento amb la meua pintura. Cal cercar la síntesi del paisatge", explica aquesta agramuntina d'adopció ensenyant les obres de l'exposició que tingué lloc entre els dies 17 i 25 d'octubre.

Fina Miralles passa llargues temporades a Agramunt a la masia de Serrallonga que ha acondicionat per poder-hi treballar a gust. *"Allí em trobo més a mi mateixa. Estar prop de la natura et proporciona una vida interior més plena que repercuteix positivament en la teua obra", ens explica l'artista.*

La Fina té rera seu una llarga experiència artística. Ha participat en nombroses exposicions individuals i col·lectives. Ha pres part en les Biennals de Venècia i París; els seus treballs van formar part d'una exposició itinerant que va recórrer tots els EE.UU; ha muntat exposicions a Barcelona, Sabadell, la seva ciutat nadiua, i en nombroses poblacions catalanes.

"A Agramunt, sempre que m'ho havien proposat, m'hi havia negat perquè em semblava que no feia prou currículum". El temps i les circumstàncies personals l'han fet canviar d'idea. "Evidentment, exposar a Agramunt continua no fent currí-

lum, però, ara, això ja no té importància". Aquest canvi també l'ha fet en la seva obra. "Em vaig adonar que allò que estava fent no m'omplia. He treballat molt amb materials: terra, fusta, etc. Actualment intento cercar la simplicitat i no viure amb tantes pretensions", explica la Fina. "Ara visc, simplement. Que és molt".

L'exposició la va plantejar d'una forma, en certa manera, didàctica. L'espectador podia contemplar no únicament la part final de tot un treball creador, que és el quadre, l'obra penjada a la paret, sinó que es podia observar els diferents esbossos que l'artista havia fet fins a arribar a la part més definida de l'obra. En la

pintura de Fina Miralles s'esdevé una evolució contrària a l'habitual: des de la imatge més realista, es va passant vers la simplicitat més absoluta amb solament els traçats més expressius, més significatius. *"Cal dir el màxim amb la mínima expressió".*

Les obres presentades en l'exposició feien totes referència a la nostra vila i el seu paisatge, urbà o camperol. En la majoria de quadres es podien veure aquells indrets coneguts per tots, però presentats d'una altra manera; sota una altra òptica. Senzilla, simple, esquemàtica, diferent. Mirats per uns altres ulls; uns ulls d'artista.

Subscriuiu-vos-hi!!

*Per a Agramunt i per a la Ribera
una LLIBRERIA*

L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2 AGRAMUNT Tel. 39.04.25

VICENS

**TRACTORS
MAQUINÀRIA
AGRÍCOLA**

CONCESSIONARI

JOHN DEERE

Sant Isidori, 11 - Tel. 602452 - MOLLERUSSA (Lleida)

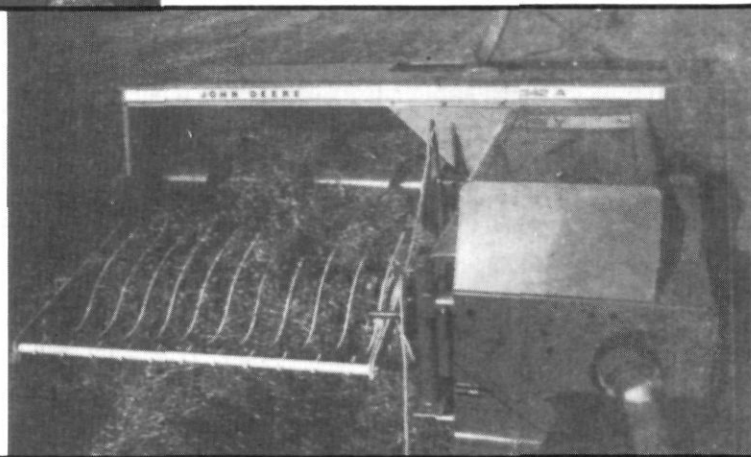

TRACTORS

Elegeixi entre una completa gamma de tractors amb 3, 4 i 6 cilindres de simple o doble tracció. Tots els models disposen de versions "Línia Super" o "X-E" (aquesta més econòmica). Les especials característiques de fiabilitat de John Deere signifiquen menys temps morts cada dia durant tota la vida útil del tractor. Així, podrà fer més treball diari amb les nostres transmissions de canvi sota càrrega, sistemes hidràulics d'alta capacitat, i una màxima maniobrabilitat en els tractors de doble tracció.

EMPACADORES

Qualsevulla que siguin les seves necessitats d'empacatge, elegeixi entre la completa gamma d'empacadores convencionals i rotoempacadores John Deere. Nostres rotoempacadores per a paques cilíndriques ajusten fàcilment el tamany i la densitat de paca que vostè desitja, en moltes condicions i tipus de collita. Les empacadores tradicionals fan paques rectangulars perfectament lligades i tan compactes que mantenen la seva forma indefinidament.

RECOL·LECTORES

La demostrada qualitat de disseny de les recol·lectores John Deere representa una major fiabilitat i productivitat. Aquesta qualitat està patent en una àmplia gamma de models. Una cabina molt silenciosa, proporciona un control total de la collita mentre vostè condueix còmodament. Elegeixi d'entre una variada gamma de capçals de blat de moro i plataformes de tall, qualsevulla d'ells l'assegurarà un excel·lent rendiment en collites enllitades.

Retalls d'Història de la Ribera del Sió

Notes sobre la història de Montgai a l'etapa medieval (XI-XV) (i 2)

Vèiem en el número anterior el lligam de Montgai amb Cubells i Camarasa i la influència del comtat d'Urgell sobre aquest territori, tant en èpoques de guerra com en èpoques de pau.

En el regnat d'Alfons el Benigne, el 1330, la segona muller d'aquest rei, Elionor, exigí per al seu fill Ferran una sèrie de pobles d'aquella zona, per tal com el príncep —llavors tan sols un infant de mesos— no podia ser rei. Entre aquests pobles hi havia Montgai. A canvi, pagarien allò que era degut als marmessors de n'Ermengol X. Amb motiu d'aquella concessió del 1330, el rei Alfons va crear el marquesat de Camarasa, del qual en van formar part Camarasa, Cubells, Montgai, Llorenç, Privà, Santa Linya, Alòs, Vilanova de Meià, Fontllonga, Llimiana, Vernet, Castelló de Meià, Anet i Fabregada. A la mort del príncep Ferran (1363), els llocs del marquesat de Camarasa van tornar al casal de Barcelona per decisió del rei Pere el Cerimoniós, que no va respectar la voluntat de Ferran, el qual, quan va morir, expressà el desig de fer hereu del marquesat el comte d'Urgell en Pere, que era el seu nebot. Finalment, la corona va evitar la unió del territori de Camarasa amb el comtat d'Urgell, unió que feia molt de temps que es gestava i que la mateixa corona, inicialment, havia semblat propiciar.

El 23 de maig de 1380 Na Constança d'Oliola, filla del senyor (potser, en realitat, només el castlà) de Montgai i vídua d'En Galceran de Montoliu, va fundar a l'església d'Agramunt una obra pia que consistiria a repartir pans als pobres per la festa de Tots Sants. L'organització i aplicació de l'obra pia correria a càrrec de la Confraria del St. Esperit i tindria lloc a la porta de l'església d'Agramunt. Això prova el lligam que Montgai tenia amb Agramunt. Les dues poblacions eren de comtats diferents, però la proximitat geogràfica era decisiva.

El 1368 el rei Pere el Cerimoniós ha-

via cedit el marquesat de Camarasa al seu fill Martí. Aquest el va vendre a la seva dona Maria de Luna el 1392. Maria de Luna el va intentar vendre al comte Pere d'Urgell el 1396. Però els pobles del marquesat es van resistir a ser vassalls del comte d'Urgell i el mateix 1396 l'infant Martí va disposar, de comú acord amb els pobles, que la ciutat de Lleida comprés el marquesat. La ciutat el posseí fins el 1414. El 1424 una sentència legal dictaminà definitivament que era de la corona. L'any 1396 el pas del marquesat a Lleida es va barrejar amb la guerra que va desencadenar el comte de Foix per la successió de la corona catalano-aragonesa. El comte de Foix va envair el comtat d'Urgell i va passar amb el seu exercit per Cubells, Balaguer i la Ribera del Sió. Aquesta espectacular invasió no va tenir majors conseqüències, tot i que hi va haver topades armades i diversos incidents al marquesat de Camarasa.

L'alçament del comte Jaume i la guerra civil del 1413 al comtat d'Urgell van afectar de ple les poblacions properes a Balaguer i el marquesat de Camarasa. Les lluites i incursions armades es van prolongar, almenys, fins l'any 1414, tot i haver acabat ja el famós setge de la ciutat de Balaguer. El 5 d'octubre de 1414 el rei va donar, entre altres, el lloc de Montgai a En Jofre de Bracerola o Becerola, secretari de la reina. Això formava part de la política de concessions que feia el rei als qui havien estat els seus partidaris. A partir d'aquell moment, Montgai i aquelles terres foren governades per diverses cases nobiliàries, mitjançant mercès reials. Amb la desaparició del comtat d'Urgell i l'entrada de la nova dinastia, el marquesat va perdre significació per a la corona.

La senyoria del marquesat va ser comprada per En Francesc d'Avinyó, secretari del rei Alfons IV. El 1428 N'Avinyó la va cedir a En Joan II, rei de Navarra, que anys després seria rei de

la Corona d'Aragó. El 1458 el magnat En Lluís de Coscó va comprar tot el marquesat. Aquest noble aragonès resident a Lleida encara el posseïa el 1499. Tanmateix, consta que el 1462 la senyoria de Montgai era d'Angelina de Luna. Circumstàncies locals específiques que alteren la situació senyorial? Després del Coscó, el marquesat i Montgai foren dels Luna i els Cobos.

La proximitat a Balaguer, centre de totes les guerres del comtat d'Urgell, i el fet de formar part del marquesat de Camarasa, territori molt controvertit, van ser les causes que Montgai patís, durant l'època medieval, tota mena d'incidents, conflictes i canvis en la titularitat senyorial. Les sublevacions feudals i la perenne situació de provisionalitat de les terres del Mig Segre van provocar en els pobles d'aquesta àrea una situació molt precària. Nobles i sobirans van fer servir aquestes terres com a escenari de llurs guerres i pactes privats. Això va generar una continuada dinàmica de desordres i traspessos de jurisdiccions. Convindria estudiar a fons aquesta turmentada zona que envolta Balaguer, escenari de tantes commocions feudals i "experiments" polítics entre els segles XIII i XV. Montgai en va ser, sens dubte, un dels nuclis més afectats. Sovint en mans de reis i grans magnats, va sofrir també altres períodes de guerra i inestabilitat.

Bibliografia:

CAMPS, Jaume: *Cubells. El castell. El tresor artístic. Costumari antic i modern*. Tàrrrega, F. Camps Calmet editor, 1972, pp. 19-24.

Gran Enciclopèdia Catalana.

Gran Geografia Comarcal de Catalunya, vol. 10, pp. 329-330, 338, 382, 438.

PONS, Joan: *Beata Mària Acrimontis*. Barcelona, SPES, 1936, pàg. 93.

SANAHUJA, Pere: *Història de la ciutat de Balaguer*. Balaguer, Ajuntament de Balaguer, 1984, pp. 244; 292-293, 316.

Josep M. PLANES

Ramon Capitan i Gallardo

(INDEPENDENT)

Pintura Decorativa

Raval de Puigverd, 15, 2.ª - Tel. 39.11.61
AGRAMUNT

FERTIL-CAMP

Li ofereix:

- Llambric Roig Californià (Red Hybrid), per al reciclatge de tots els residus sòlids (urbans, industrials i agrícoles) en fertilitzant orgànic.
- Humus "Vermi Compost", està considerat el millor adob orgànic que existeix pel seu ús en: agricultura, fruticultura, horticultura, floricultura, viviers, jardineria.
- Llambrics per la pesca.

Venda i exposició: **ERNEST COSTAFREDA i PUIGPINÓS**
Ctra. de les Puelles, Km. 2 Telèfon 39.03.64
AGRAMUNT (Lleida)

Al terme municipal de Les Ventoses,
venc 40 quarteres de sembradura.
Partida Les Planes.
Només 4.000.000 de ptes. al comptat.
Telèfon: 390.118

* * * * *

Al poble de Les Puelles, venc un hort.
Només 100.000 ptes.
Telèfon: 390.118

* * * * *

Al poble de Les Puelles, venc una casa
de 220 m². Només 220.000 ptes.
Telèfon: 390.118

Electricitat **ALBAREDA**

Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn **BARÓ**

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria **J. BARRIL**

Pi. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar **BLANC i NEGRE**

Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos **BOVET**

Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn **CAMATS**

Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems **COTS**

Plaça Mercadal, 4 Tel. 39 01 32

Ferreteria **ESCOLÀ**

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles **ESCOLÀ**

Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos **FONT**

Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Sabateria **HUGUET**

Plaça Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria **GARCIA**

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria **JORDINA**

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria **A. LLUCH**

Plaça Pou, 1 Tel. 39 00 30

Sastreria-Confeccions **NOGUERA**

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat **J. OMEDES**

Plaça del Pou, 22, 6e B Tel. 39 04 22

Electricitat i Fontaneria **P. RIERA**

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans **ROIG**

Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel **ROVIRA**

Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª **TORRES**

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges **VIÑALS**

Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria **VILLALTA**

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Queviures **R. SERA**

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Malgrat els seus pocs anys d'existència, el grup de diables i grallers "L'Espetec" s'ha convertit en una de les entitats més actives i conegudes de la vila d'Agramunt. Les seves espectaculars actuacions en l'escenari de les festes populars

li han donat una gran anomenada i una justa fama de capdavanters en el seu camp a les Terres de Ponent. Per començar a fer una valoració del camí cobert i conèixer les seves expectatives, la revista SIÓ ha cregut oportú de fer-los aquest repor-

tatge, ara que acaba la temporada d'actuacions 1987.

En concret, hem parlat amb quatre dels màxims responsables de l'entitat: Joan Pedrós, Jaume Figuera, Ramon Badia i Anna Pedrós.

L'ESPETEC: DIABLES I GRALLERS

L'ALTERNATIVA AGRAMUNTINA DE LA FESTA AL CARRER

Ens centrarem, en primer lloc, en la colla dels diables, la més antiga i espectacular. El Joan, el Jaume i el Ramon expliquen que la idea de formar un grup de diables a Agramunt se li va acudir al jove Àngel Jubete i Comenge. Arran de la seva participació en el Tren de les Nacions de l'any 1984, l'Àngel va veure una actuació de diables a Suïssa i li va cridar força l'atenció. Aquest tipus d'espectacle era molt poc conegut aleshores per la gent de les Terres de Lleida. Decidit a muntar un grup equivalent aquí, l'Àngel es va posar en contacte amb amics i gent jove de la vila i ben aviat d'aquests contactes en va sortir un primer nucli de diables a Agramunt. De moment, eren poques persones, adolescents i gent molt jove, però amb grans dosis d'il·lusió. Sota l'estreta direcció de l'Àngel, i conscients de l'originalitat que suposava per a les nostres terres l'existència d'un

grup així, van començar a donar canya al personal.

L'any 1984 és el de la presentació del grup de diables i les primeres actuacions. Ho fan a Artesa de Segre. Però l'actuació més recordada pels agramuntins és, lògicament, la que van fer a la vila en el marc de la Festa Major. El seu correfoc amb xiulet ("carretilles") va sortir del Passeig després de les havaneres, va passar per la Plaça del Pou i va acabar a la Plaça de l'Església. Per a molta gent, aquell espectacle va ser tota una novetat. La moda de la festa al carrer amb participació i la recreació infernal havia arribat a Agramunt.

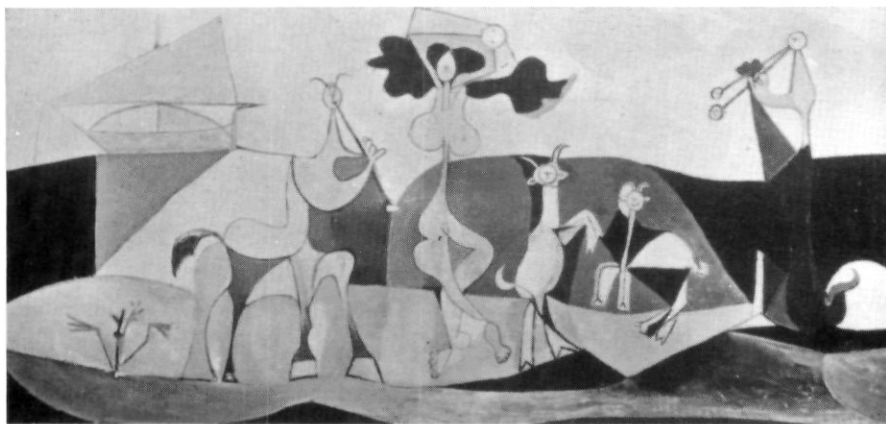
Animat per la intensitat del seu espectacle, la poca competència i la demanda que se li fa, el grup de diables d'Agramunt es llança a una atapeïda i accelerada campanya d'actuacions durant l'any 1985. Aquest any és un dels més brillants. A banda de les

dues actuacions a Agramunt, actuen també a Montgai, Balaguer, Tàrraga, Artesa de Lleida, Alentorn, Ponts, Guissona i Bellcaire. A més, participen en la trobada de diables de tot

"A les Terres de Ponent la sortida dels diables d'Agramunt es converteix en un autèntic «boom»"

Catalunya celebrada al Vendrell. El grup viu una autèntica eufòria i altres grups en formació a les nostres comarques l'agafen com a model. A les Terres de Ponent la sortida dels diables d'Agramunt es converteix en un autèntic "boom", car han estat dels primers a actuar per la zona i es mouen en la direcció que les autoritats municipals i comissions volen per a les seves festes. Enmig de la voràgine d'activitat de l'estiu del '85, el grup s'adona que el públic vol cada vegada més participació, que cal ampliar i diversificar l'espectacle i que cal enriquir-lo amb un grup de grallers.

La cara dels entrevistats canvia una mica l'expressió quan, en aquest repàs a la petita història del grup, arribem a l'any 1986. És un any difícil per als diables d'Agramunt i el Joan, el Jaume i el Ramon es rumien molt el caire que donen a les seves explicacions. Per a ells, la crisi del 1986 és deguda a molts factors, entre els quals cal incloure-hi fins i tot els problemes personals i familiars d'alguns dels antics membres. Estretament conduït per l'Àngel Jubete i la Teresa

L'ESPETEC

diables i grallers d'Agramunt

**CAIXA D'ESTALVIS
DE MANRESA**

A Agramunt, es venen dues
finques de terra de secà.
Tenen 7 jornals cada una.

**Raó: Telèfon (93) 220.15.71
Sr. Caselles**

(Truqueu a la nit)

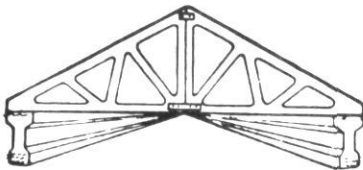
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS

Antoni Capitán

C. de Jaume I, 10 - Tel. 39.04.03 **AGRAMUNT**

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Franckfurt del Sió

MENÚS ESPECIALS • BANQUETS
COMUNIONS • BATEIGS

Plaça del Pou, 22 - Tel. 39.00.50
AGRAMUNT

ràdio sió

emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

ESCOLTEU-NOS!

Els dissabtes de 10 del matí a 9 del vespre
i els diumenges de 10 del matí a 2 de la tarda

LA RÀDIO DEL CAP DE SETMANA

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Añé, el grup havia assolit una gran projecció l'any anterior, però van començar a sorgir problemes interns. Els tres estan d'acord a assenyalar que en els diables hi havia una manca d'organització, una coordinació insuficient i una escassa entesa entre alguns dels membres. El resultat fou que molts dels integrants van deixar el grup mentre, de moment, no entrava nova gent. Aquesta crisi interna es va veure agreujada per la poca oferta d'actuacions que van tenir. A les nostres comarques havien sortit nous grups de diables a diferents poblacions i la competència es deixava notar. Desunits i confusos, aquest 1986 els diables d'Agramunt es van veure fins i tot obligats a declinar algunes ofertes. I això que l'any havia començat bé, car l'Ajuntament els va cedir un local a l'escorxador. Però entre els diables havia aparegut una crisi de creixement.

Tanmateix, després de l'èxit en l'actuació a la Festa Major d'Agramunt va arribar la suficient dosi d'optimisme per fer un replantejament general, buscar nova gent i encarar el futur amb valentia. Els tres membres entrevistats es mostren unànimes a considerar que s'havia arribat a un

”La crisi del 86 es va veure agreujada per la poca oferta d'actuacions que van tenir”

punt en què calia una revisió total de la marxa del grup i un canvi radical en l'organització interna. En una reunió massiva fruit de nous contactes amb el jovent de la vila es va decidir l'entrada de molta gent nova i de repartir la feina d'una manera equilibrada en seccions, caps i grups de treball. És aleshores quan surt l'estructura actual de l'agrupació de diables, amb les seccions de pirotècnia, manteniment de material, so i il·luminotècnia, escenografia, musical, comptabilitat, secretaria i contactes amb entitats. Quant al nombre d'integrants, la colla de diables, que havia començat amb deu o dotze membres i que havia anat creixent fins una vintena, ara s'amplia fins una trentena. Fet que, per als responsables consultats, indi-

L'actuació a la Festa Major del 86 fou tot un èxit, malgrat els problemes interns del grup.¹ Bertran

ca ben a les clares que en aquesta nova etapa el grup s'ha obert més que mai.

D'aquesta manera, l'any 1987 és l'any de presentació del grup renovat. De fet, recalquen, la "presentació" és més per a ells mateixos que per al públic, que ja està molt identificat amb la disbauxa general dels diables agramuntins. Tanmateix, ells destaquen l'important que va ser per als diables presentar un espectacle estudiat i treballar amb nous elements d'actuació: focus, **rappel**, bidons, palla, eines típiques d'oficis populars, concepció unitària de l'espectacle en l'espai d'una plaça. Segons els entrevistats, totes les seccions creades han funcionat molt bé fins ara i han tingut una alta coordinació a l'hora de dur a terme la tasca assignada a cadascuna en l'espectacle. Subratllen amb especial orgull que, si els diables d'Agramunt ja van ser una innovació quan van sortir a les comarques lleidatanes, ara han tornat a ser una innovació pel nou tipus d'espectacle que han presentat. Aquest espectacle del 1987 incorpora elements teatrals i efectistes; s'estudia el marc d'actuació, es planifica el desenvolupament per deixar un mínim recurs a la improvisació i es procura que tot l'espectacle tingui una unitat i coherència.

La temporada '87 dels diables d'Agramunt s'inicia amb un plat fort: la seva participació en el recuperat

Carnaval de la vila. La idea de fer-lo surt d'ells i ajuden a l'organització dels actes. Jaume Figuera: "Ens vam posar en contacte amb l'ajuntament per aconseguir de recuperar la festa i, a partir d'aquell moment, es van fer diferents reunions, convocades per l'ajuntament, amb els membres de les entitats locals. Alguns van declinar de ser a l'organització i altres es van més o menys comprometre a ajudar. Això sí: al moment de participar, tothom s'hi va llançar. Hi havia qui no donava un duro pel Carnaval —perquè era el primer any a Agramunt, per la competència d'altres carnivals—, però tot va anar molt bé".

Durant l'estiu '87 els nous diables agramuntins, de nou en fase d'expansió, protagonitzen força actuacions. Per St. Joan ho fan a Agramunt (amb la mala sort del comentat accident); l'agost ho fan a les festes majors de Linyola i Artesa de Lleida; el setembre ho fan a les festes majors de Castellans, Cervià de les Garrigues i —òbviament— Agramunt. D'altra banda, durant tot l'estiu el grup va organitzar cinc tallers oberts a tothom, durant els dissabtes, relacionats amb activitats manuals de la seva àrea. Lamentablement, diuen, hi va haver molt poca assistència en aquests tallers.

Els tres membres consultats estan d'acord a considerar totalment positiu el balanç de la temporada '87. Han treballat el camp de la propaganda.

Econòmicament, tenien problemes, però han entrat en una via de superació; inicialment havien fixat un preu de 150.000 pessetes a l'espectacle, però la xifra feia respecte i no els llogaven; això els ha fet decidir a oferir l'alternativa d'un espectacle rebaixat de preu i més proper al convencional correfoc. Els diables se senten especialment contents del nivell artístic assolit i de la qualitat de les actuacions en aquesta nova etapa. A nivell de cohesió interna, manifesten que encara no és l'ideal, però que cada cop s'han anat sentint més compenetrats. Van encara una mica estrets en la cosa econòmica, però diuen sortir del pou a poc a poc. I estan també molt contents dels elogis rebuts de tots els ajuntaments i comissions que els han contractat aquest 1987, així com de la popularitat de què han gaudit entre els espectadors. Sobretot em demanen que faci constar que aquest 1987 s'han convertit en el grup de diables principal d'un representant comercial i d'espectacles molt conegut a les Terres de Ponent. Doncs anotat queda.

De cara al 1988, llurs projectes són variats i ambiciosos. Manifesten que a hores d'ara ja tenen aparaulades algunes actuacions. Volen acabar d'introduir bé l'element teatral en el seu espectacle, assajar-lo millor i fer-lo més viu encara. Volen estructurar les seccions i potenciar al màxim l'originalitat del grup. Ja que no es poden professionalitzar, la seva meta és arribar al més alt nivell possible en allò que fan, arribar a convertir-se en un grup únic i presentar les màximes novetats en les actuacions. I, no-gensmenys, donar-se a conèixer a tot Catalunya i també, si pot ser, a tots els Països Catalans (manifesten, per exemple, el seu interès per l'Alguer). Per aconseguir tot això, postulen que no els queda més remei que potenciar tant com puguin la publicitat i aconseguir subvencions d'allà on sigui.

Es mostren especialment reivindicatius en la qüestió de la premsa i els mitjans de comunicació, que consideren que han de fer-los més cas, perquè aquest recolzament és imprescindible per a grups com el seu. Els tres a una, manifesten estar "totalment decebuts, molt, molt i molt

decebut, amb els responsables dels mitjans de comunicació locals i comarcals (Sió, La Mañana, Ràdio Sió, etc.). Aquests mitjans actuen amb una falta d'informació palpable en alguns casos —afegeixen—. Altres vegades, manifesten un escàs interès per les nostres coses. Ens sembla —segueixen— que tenen poc esperit de col·laboració amb el nostre grup. Només cal repassar el número de SIÓ referent a la Festa Major passada i veure el poc tractament, i desequilibrat, donat a la nostra actuació en el conjunt dels actes. Creiem que no hi ha el reconeixement adequat a la nostra tasca". Són paraules dures que m'han sorprès a mi el primer. Els tres entrevistats s'han posat molt seriosos en parlar i han dit que ho fan en nom de tot el grup, que tot el grup està d'acord en això. Subratllen que ells

J. Bertran
El grup de Diables va participar en el recuperat Carnaval de la vila.

només busquen potenciar el grup i buscar contactes amb els mitjans d'informació perquè es doni la imatge real dels diables d'Agramunt. Per la meua part, puc indicar que crec que és voluntat de tota la redacció de SIÓ obrir la revista a totes les entitats culturals d'Agramunt; aquest mateix reportatge n'és una mostra. D'altra banda, a Ràdio Sió s'han fet entrevistes a grallers i diables. De tota manera, no m'agradaria que això fos una justificació, entre altres coses perquè desconec bastant la qüestió dels diaris. Temps hi haurà de parlar-ne.

Deixem aquest espinós tema i ens endinsem per temes més "filosòfics". Plantejo als tres diables el tema de la moda de la festa al carrer, i em contesten que això, en bona part, ha estat degut a grups com Els Comediants i a la Fira del Teatre al Carrer de Tàrrega; si més no, a la nostra zona. A ells els apassiona també la participació popular en la festa de carrer i per això utilitzen efectes de llum, sons i olors nous, procuren que la gent es mulli, que s'embruti de farina, que experimenti sensacions noves. Indiquen el gran interès que tenen per treballar la festa del Carnestoltes, que volen descristianitzar i convertir en un motiu de participació massiva en què la gent es desinhibeixi completament.

"...procuren que la gent es mulli, que s'embruti de farina, que experimenti sensacions noves"

El seu objectiu és captar la psicologia de la gent i fer reaccionar el públic. Per assolir-ho, procuren passar de la moral i no autolimitar-se. Un edifici sagrat, en principi, no els coarta. Ramon Badia: "Com a escenari, per nosaltres és exactament el mateix una església o un escorxador, si la funcionalitat de l'edifici s'adequa al nostre espectacle". Assenyalen que, de fet, utilitzen sovint símbols religiosos i inclouen la lluita entre el Bé i el Mal. Òbviament, com a diables diuen que han de decantar-se pel Mal...

La qüestió del vestuari i els accessoris no els és un gran problema. Treballen amb material casolà i bast, fàcil d'adquirir. Només la pirotècnia és una despesa forta. Més que elaborar o preparar un objecte, la dificultat és localitzar-lo. Quan es troba, l'aplicació que se'n fa és ràpida. El problema gros de veritat resulta el de trobar l'espai adequat on actuar i poder utilitzar tots els elements. Subratllen que és també feixuc el temps necessari per muntar tot l'espectacle, que actualment és d'un dia com a mínim.

Els plantejo si tenen en compte les molèsties que poden causar a la gent tranquil·la de les poblacions amb el soroll que fan i les altes hores a què

actuen. Em responen que les crítiques que reben per aquest cantó són absolutament minoritàries, i que no els preocupen. En el cas concret d'Agramunt, assenyalen que ells han comprovat que el qui critica els diables i la seva festa és, al seu torn, criticat per altra gent que els defensa. "Estem més defensats que criticats", conclouen. I afegeixen que a vegades algunes persones els critiquen més que res per falta d'informació.

"Només manipulen el material pirotècnic aquells qui el coneixen"

Els demano que concretin una mica més els seus arguments de descàrrec. Sobre el tema de les altes hores d'actuació, diuen que a la festa major tothom va a dormir tard. Sobre el soroll, repliquen que és consubstancial amb la festa; a més, el seu espectacle és molt mòbil; finalment recalquen que no n'hi ha per a tant, car l'espectacle només dura una hora.

Entrem en el tema del risc i el perill. Ara es concentren més en les respostes. El seu argument d'entrada és que sempre hi ha perill, que només de sortir al carrer en un dia normal ja et pot passar alguna cosa. Diuen i recalquen que ells prenen totes les mesures preventives i que utilitzen el material amb ple coneixement de causa. Només manipulen el material pirotècnic aquells qui el coneixen. La pirotècnia aèria la munta gent que té molta experiència a fer-ho. I, en l'actuació, si veuen que hi ha massa públic a prop, certes coses ja no les fan.

Indiquen que, de vegades, el perill el causa el públic, que va vestit malament i duu peces de llana. Recalquen que només s'ha de portar roba de cotó. Sobre els possibles desperfectes que puguin causar-se a la població, subratllen que ells, abans d'actuar, sempre demanen a les autoritats que facin treure els cotxes de les places i carrers escollits i que facin cobrir els aparadors amb papers.

Critiquen el públic que els llança aigua des de les cases indiscriminadament. Només han de fer-ho quan ells els ho diuen. D'altra manera, els petards es mullen i això pot retardar l'encesa i fer-los esclatar a destemps.

A més, objectes com els tambors de pell tampoc no es poden mullar.

Em sembla notar que els sap una mica de greu que vulgui fer-los parlar del tema de les acrobàcies i el **rappel**. Reconeixen que comporten un perill, però recalquen que aquest no és pas més gran que el derivat de manipular un petard. De tota manera, reblen que són plenament conscients del perill. Ells, per sobre de tot, volen innovar en l'espectacle, i si, per innovar, han de fer aquests exercicis, els fan. És una decisió calculada, estudiada amb tots els ets i uts a les reunions.

No tenen massa ganes de parlar de la caiguda de St. Joan. Però acaben fent-ho amb unes explicacions molt matisades. Aquell xicot ja havia fet allò força altres cops i no hi havia temeritat. El que va passar va ser només un lamentable descuit, una manca de precisió en el moment. Un excés de confiança del xicot en ell mateix. Va passar aleshores, però no té per què passar mai més. Tothom pot tenir un mal moment, fins i tot baixant les escales. Això sí, recalquen el dolgut que estan que s'hagi ressaltat tant l'accident. Joan Pedrós: "És molt lamentable que, quan hem tingut una circumstància negativa, aquesta s'hagi explotat com a notícia, i d'una manera més elevada del que calia. En canvi, no es donen informacions suficients de les coses positives del grup quan es fan actuacions i surten bé. Fins aquell moment, no havíem tingut quasi cap crítica. Arran d'allò,

Actuació d'un diable amb la típica "carretilla"

tot va ser parlar-ne negativament. Per sort, la cosa ha anat passant".

Es posen a girar el cas cap al cantó positiu. Consideren aquell accident com una prova que han sabut superar i recalquen que els ha estat un motiu d'unió. I que, al capdavall, no va passar cap desgràcia grossa. Em demanen que posi que el grup vol fer constar públicament el seu agraïment a totes aquelles persones, particulars o amb càrrecs, que van fer seu el problema, s'hi van solidaritzar i van ajudar-los, estalviant-los així maldecaps i problemes.

Remarquen un cop més que, abans d'actuar, sempre indiquen les condicions que requereix l'espectacle perquè sigui viable i segur. Sempre passen informació sobre la manera d'evitar el perill. I, també, per tal d'assolir la màxima qualitat artística.

Els pregunto sobre el seu públic. Responen que s'adrecen a tothom, però que reconeixen que l'espectacle que fan motiva més la gent jove. En part, però, això és degut purament a una qüestió física: el jovent és més intrèpid, pot córrer més, pot posar-se al mig de l'acció, en gaudeix més. A ells això els agrada molt, perquè volen un espectacle el màxim d'obert possible. També els va bé que la gent els miri des de balcons i finestres i, de fet, aquest públic enlairat juga un paper molt important. Això demostra, fan notar, que el seu és un espectacle per a tothom.

Tenen, fins i tot, una petita queixa. Indiquen que a tots els pobles on han anat sempre han pogut pujar a tots els balcons que han volgut. "Menys a Agramunt —recalquen—. Curiosament, Agramunt". Sembla ser que, en alguns casos aïllats, alguns particulars d'Agramunt s'hi han negat. De tota manera, remarquen també que, per l'altre cantó, a Agramunt és on la gent sempre ha col·laborat més amb el grup. El públic agramuntí participa molt i sap perfectament com ha de comportar-se. Com que a la vila ja hi han actuat molts cops, el públic està molt mentalitzat.

Després de repetir les bones expectatives que el grup de diables té cara el futur, ens disposem a parlar del grup de grallers, una secció autònoma dins "L'Espetec", per bé que darrerament col·labora cada cop més

El grup de Grallers col·labora, cada cop més, amb el grup de Diables.

J. Bertran

amb els diables. En aquest punt de la xerrada se'n va el Jaume Figuera i s'hi incorpora l'Anna Pedrós.

A banda de ser molt més reduït numèricament, el grup de grallers és de creació força més tardana. Però es nota de seguida que desperta una il·lusió molt especial entre els seus integrants. Els antecedents del grup de grallers es remunten a l'any 1985. Aquell any "L'Espetec" estava en període d'expansió. L'interès pel món de la gralla, que s'estava posant molt de moda, arrelà ben aviat a Agramunt. Alguns joves van fer venir a primers del 1985 un professor de fora i els dissabtes al matí van posar-se a rebre classes. En aquest primer curs set eren set, dels quals només dos eren d'Agramunt. Els altres venien d'Artesa de Segre i Puigverd. Aviat es van quedar només els dos agramuntins. A la gent jove els interessava molt el món dels diables, però allò de la gralla encara ho veien com una cosa estranya. Finalment, el desembre del 1985 una sèrie de gent es va apuntar i els grallers van començar a conformar-se com a colla. Segons recalquen ara els entrevistats, aprenien a tocar de forma molt autodidacta.

El 1986 "L'Espetec" organitza el Carnaval de Tàrrrega. Calia dos grups de grallers i el d'Agramunt decideix presentar-se. Reconeixen que aleshores estaven encara una mica verds

i que els va anar molt bé l'ajuda del grup de Balaguer. De seguida es posen a actuar sense parar. En solitari, aquell 1986, a més de Tàrrrega, actuen a Agramunt (la seva presentació a la vila és el 30 d'abril, però també actuen per St. Joan i per la Festa Major), Montgai, Pradell, Preixens, Artesa de Lleida, Puigverd d'Agramunt, i en la trobada de gegants a Lleida. És el seu primer any i és un moment d'eufòria. Mentre els diables actuen poc, els grallers es multipliquen. A la colla arriben a ser unes catorze persones. Es converteixen en la part més activa de "L'Espetec", per l'**im-passe** dels diables.

L'eufòria grallera d'aquest 1986 té el seu màxim exponent en l'organització de la primera trobada de grallers de les Terres de Ponent a Agramunt els dies 13 i 14 de setembre, en el marc de la Festa Major. Aquesta trobada, recalquen, ha estat fins ara l'única que s'ha fet. Hi van venir grups de Balaguer, Arbeca, Mollerussa, les Borges-Juneda, Cervera, Sta. Coloma de Queralt, Lleida, Vilafranca del Penedès, Barcelona (Gràcia) i Valls. Es va fer cafè-concert amb gralla, ball de grallers, cercaviles i conferències. En la trobada es va voler donar una imatge del poderiu dels grallers com a actuació musical, a més de la vessant de recuperació folklòrica. Els membres consultats fan una valora-

ció molt bona de la trobada pels contactes assolits i la resposta obtinguda, però fan constar les fortes despeses que comportà, despeses de les quals va haver de fer-se càrrec "L'Espetec". Aquesta llosa econòmica l'han arrossegat tot aquest 1987. També indiquen que, després de la trobada d'Agramunt, la Coordinadora de Grallers tot just formada es va trencar. La lliçó econòmica havia estat molt dura i ningú no es va voler arriscar a fer una altra trobada.

A la darrerria del 1986 la colla de diables es reestructura i això afecta també la colla de grallers. Hi havia massa gent per poder assajar amb constància i poder ampliar així el repertori musical. El camí elegit fou el d'una dràstica reducció de grallers. Només en van quedar cinc. A començaments del 1987 van entrar dues persones més.

El desembre del 1986 els nous grallers es presenten en els actes per la inauguració del Casal. Al llarg del 1987 actuen novament diversos cops a Agramunt, i també a Rialb, Sta. Maria de Montmagastrell, Linyola i Bellvis. En totes aquestes actuacions ho han fet com a grallers sols. D'altra banda, aquest 1987 han actuat també diverses vegades en col·laboració amb els diables, abans i després de les actuacions d'aquests. S'han convertit en una mena de complement de l'espectacle dels diables i entre les dues colles cada cop hi ha més fusió.

De cara al 1988, els tres membres consultats indiquen que els objectius de la colla són variats: fer cançons a tres i quatre veus (i han comprat una gralla de claus per fer-ho); donar una imatge més típica i tradicional de la gralla; conèixer millor la influència antiga de la gralla en aquesta zona; rescatar una dansa que es ballava a l'antiga festa major d'Agramunt.

Els pregunto sobre el tipus d'instruments que fan anar. Comencen per ressaltar l'antiguitat de la gralla i l'arrelament d'aquest instrument a Catalunya. Em demanen que, si us plau, faci constar que alguns instruments de vent actuals en són descendents. Un cop ho tinc anotat, m'expliquen que ells treballen amb gralles de fusta d'ametller fetes a Vilanova i la Geltrú. Fan anar la gralla de forats típica, però integraran també la gra-

FORMACIÓ ACTUAL DE LA COLLA DE DIABLES

Nom i cognoms	Edat	Població	Treballa o estudia de...	Tasca dins la colla
Teresa Armengol i Junyent	21	Agramunt	4rt. Econòmiques	Diable
Ramon Badia i Teruel	17	Agramunt	3r. BUP	Secretari
Gilbert Bertran i Puigpinós	24	Agramunt	Lampista	So i lluminot.
Josep Bertran i Camats	23	Agramunt	Mecànic	Muntatge esc.
Lluís Bertran i Solé	23	Agramunt	Pagès	Muntatge esc.
Ricard Bertran i Puigpinós	27	Agramunt	Prof. música	Percussió
Josep M. Capitan i Gallardo	22	Agramunt	Pintor	Munt. pirotècnic
Joan Carrera i Roig	19	Agramunt	Manipul. C.E.	Munt. escenogr.
Ramon Coll i Solans	36	Agramunt	Pagès	Munt. pirotècnic
Jordi Creus i Verni	17	Agramunt	3r. BUP	Diable
Sandra Fernández i Piquet	16	Agramunt	2n. BUP	Percussió
Jaume Figuera i Figuera	25	Agramunt	Est. Fil. Catal.	Coord. espectacle
Neus Gatell i Novell	20	Agramunt	3r. Dret	Diable
Laureà Giménez i Figuera	23	Agramunt	Agent assegur.	Comptabilitat
Ant. Lluís Hernández i Cañabate	16	Agramunt	Planxista	Diable
Miquel Huguet i Puig	22	Agramunt	Metal·lúrgic	Muntatge previ
Ramon Llenes i Camardons	23	Agramunt	Arts gràfiques	Cap de pirot.
Manuel López i Martínez	27	Agramunt	Arts gràfiques	Diable
Francesc Marquilles i Vidal	17	Agramunt	Pagès	Diable
Jesús Martí i Sánchez	23	Agramunt	Lampista	Diable
Josep Padullés i Serra	23	Agramunt	Metal·lúrgic	Diable
Manuel Pedraza i Carmona	41	Agramunt	Administratiu	Diable
Anna Pedrós i Miralles	15	Agramunt	2n. BUP	Munt. escenogr.
Enric Pedrós i Miralles	27	Agramunt	Comerç	Diable
Joan Pedrós i Miralles	24	Agramunt	Manipul. C.E.	Contactes
Joan Pintó i Serra	20	Agramunt	Metal·lúrgic	Diable
Hèlena Ricard i Amanós	16	Agramunt	2n. BUP	Percussió
Josep M. Ros i Villaró	24	Agramunt	Administratiu	So i lluminot.
Albert Rúbies i Fontanet		La Guàrdia	2n. BUP	Diable
Josep Rubinat i Gil	36	Agramunt	Pagès	Munt. pirotècnic
Joan Manuel Serrano Fernández	18	Agramunt	Metal·lúrgic	Diable
Antoni Viladrich i Huguet	17	Agramunt	Construcció	Manten. material

La majoria dels membres de la colla participa a més d'una secció. La que figura aquí és la més representativa de la tasca de cadascun.

FORMACIÓ ACTUAL DE LA COLLA DE GRALLERS

Nom i cognoms	Edat	Població	Treballa o estudia de...	Instrument
Ramon Badia i Teruel	17	Agramunt	3r. BUP	Caixa
Anna Bertran i Solé	17	Agramunt	COU	Gralla
Sandra Fernández i Piquet	15	Agramunt	2n. BUP	Gralla
Anna Pedrós i Miralles	15	Agramunt	2n. BUP	Gralla
Joan Pedrós i Miralles	24	Agramunt	Manip. elèctrica	Gralla
Helena Ricard i Amanós	16	Agramunt	2n. BUP	Gralla
Antoni Viladrich i Huguet	17	Agramunt	Construcció	Tabal

lla de claus, que permet fer un so més baix, molt convenient per a segones i terceres veus de gralla.

Quant a la seva percussió, és la tradicional. Fan anar el tabal de pell

(so greu) i la caixa (tambor metàl·lic amb tapet de plàstic que fa un so més agut i és més repicant). Per al proper any tenen el projecte de tocar també amb el tabal valencià, que és un in-

termedi entre el tabal clàssic i la caixa. Remarquem que ells no volen fer anar ni bombos, ni platets, ni altres coses així, que ells van pel tradicional.

Assagen cada dissabte a la tarda, durant tot l'any. Les sessions solen durar dues hores, però individualment poden durar bastant més. Déu n'hi do. Toquen peces tradicionals, però amb arranjaments propis.

"La trobada de grallers de les Terres de Ponent a Agramunt, ha estat fins ara l'única que s'ha fet"

Diuen que l'ambient és de molta germanor; que, si no, no hi hauria manera que sortís res bé. Són pocs i la unió és gran. La bona convivència es manté fins i tot en els dies més pesats, aquells en què cal treure una peça a tres o quatre veus (és a dir, tocar tres o quatre gralles amb diferents melodies o tons cadascuna).

La recuperació de melodies tradicionals és el seu gran objectiu, per bé que remarquen que és una cosa molt difícil. Aquest material escasseja i trobar peces ja oblidades de fa anys costa molt. Una de les peces que han recuperat és el **Ball de Cascabells**, que presentaran l'any que ve.

"La recuperació de melodies tradicionals és el seu gran objectiu, per bé que remarquen que és una cosa molt difícil".

Per superar l'escassetat, ells sovint agafen peces tradicionals que no són típiques de gralla i les adapten. Diuen que, per fer això, sort n'hi ha del mètode de gralla que s'ha difós per tot Catalunya i que permet aquestes adaptacions.

Estan en contra de la gralla **heavy** (adaptació de qualsevol tipus de melodia) i es manifesten partidaris de la gralla **light** (tradicional, amb selecció depurada de peces). Amb una mentalitat **light** es pot, de fet, tocar tot, però sense caure mai a nivells de mera xa-

ranga, que és el que rebutgen. Els tres són unànimes a declarar que "tocar la gralla amb el sentit únicament **heavy** és un desequilibri per a la cultura del nostre país i tergiversa la imatge que antigament i popularment tenia la gralla".

Assenyalen que, per tocar, no cal preparació de solfeig ni saber molta música, però sí tenir oïda musical i sentit del ritme, per agafar bé els compassos, tocar de forma afinada, no avançar-se, etc. O sigui, tenir unes normes bàsiques. Òbviament, si un no té solfeig, s'ha d'esforçar una mica més. Bastants dels integrants actuals de la colla estudien música, fet que és un avantatge.

"El repertori actual de la colla de grallers és d'una cinquantena de peces"

Els demano que diguin alguna cosa sobre la musicalitat de la gralla. Contesta l'Anna: "La gralla típica de forats està afinada en do i musicalment està formada per una octava de sol a sol i continua l'escala fins un mi. També es pot fer l'escala cromàtica, que està formada pels tons i semitons de l'escala. Nosaltres utilitzem semitons, malgrat que resulten més difícils de tocar amb afinació".

El repertori actual de la colla és d'una cinquantena de peces, però la part bàsica està formada per una vintena, que és el que solen tocar en una actuació normal. Les més estimades per ells són: **La cirera** (a 3 veus, feta a Balaguer), **Entrada a la plaça dels xiquets de Valls** (a 2 veus, típica de Valls. "És preciosa, aquesta", apunta el Joan), **La marxa dels falcons** (2 veus, de Vilafranca del Penedès), **El gitano** (3 veus, popular), **El ball dels cascabels** (3 veus, molt antiga) i **El ball dels novençans** (3 veus, popular).

Els pregunto si es consideren seguidors de la tradició musical agrumuntina i m'expliquen, una mica sorpresos, que mai no s'ho han plantejat, això. Per a ells, la gralla és més un mitjà per recuperar la festa i la cultura tradicional, que no pas la forma d'entrar en un procés musical establert.

Els només se senten grallers. Insisteixen en les immenses possibilitats que té la gralla: ballades de gegants, nans i capgrossos; espectacles amb dracs i àguiles; ball de diables; espectacles de castellers; tocs de matineses; moixigangues; balls populars; concerts; balls de gralla específics.

Però aquesta gran dedicació a la gralla no els treu l'interès per altres tipus de música. Es declaren grans coneixedors i fans de la música actual i els demano que me'n facin cinc cèntims, perquè quedi més clar que no estan tancats en la música folklòrica. El Ramon diu que li agrada la música popular ballable i el rock'n'roll dels anys '50. "I -afegeix- tampoc no m'importa embolicar-me amb la música pop en el sentit més comercial". Per la seva banda, el Joan mostra la seva preferència "per la pura essència del rock'n'roll, és a dir, el rhythm & blues de principis dels anys '50, i també pel rock'n'roll del 1955-60". I vol

remarcar que, així mateix, té un seguiment ampli de tots els estils que han sorgit des d'aleshores. Quant a l'Anna, indica que li agraden molt les sardanes i danses populars catalanes, els balls d'orquestrines i cantants i grups de rock actuals, com en Bruce Springsteen, els Kinks, el Joaquín Sabina o la Dharma. Curiosament, els tres són unànimes a dir que la música disco no els agrada gens.

Dintre el grup, informen que també hi ha una gran varietat de gustos musicals, que en absolut el fet de tocar la gralla implica tenir la mateixa inclinació musical. Agraden tipus molt diferents de música, des de la popular d'orquestrina fins la darrera bogeria de sintetitzador. Tocar ajuda a fer entendre i apreciar tota mena d'estils musicals, conclouen.

Grallers i diables. Cel i infern a Agramunt.

Josep M. PLANES

NOTA DE LA REDACCIÓ:

En diverses ocasions hem reiterat la voluntat que la nostra revista sigui el portaveu de totes i cada una de les entitats o agrupacions de la nostra vila. No ens hem cansat d'advertir que les nostres pàgines estan sempre obertes per a les col·laboracions que ens trametin els responsables de les entitats agrumuntines. Malauradament han estat molt poques les que han aprofitat la nostra revista per explicar la seva tasca, les seves coses, les seves activitats.

Per la nostra part hem anat potenciant la informació, especialment la dels grups que fan activitats, en detriment de l'opinió, perquè entenem que aquesta és primordialment la tasca que ha de fer la nostra revista. Malauradament, i n'hem de parlar a causa de les afirmacions que es fan des d'aquest mateix número i en el reportatge de les pàgines centrals, la política informativa de la majoria de les entitats, associacions, agrupacions, etc. de la nostra vila, és pràcticament nul·la. En molt contades ocasions arriba fins els responsables dels mitjans d'informació de casa nostra, algun comunicat donant compte de les activitats que es realitzen, per la qual cosa, en ocasions, és difícil assabentar-se d'elles i fer el corresponent seguiment i donar-ne notícia.

Una altra cosa és la valoració informativa que a cada fet determinat el mitjà li vulgui donar. És, evidentment, a criteri d'aquest que es farà i atenent a una sèrie de consideracions informatives que qualsevol mitjà té. És, fins a cert punt, comprensible, que hom vulgui que es parli molt i bé d'allò que un fa i que no s'esmenti o passi desapercebut allò que no interessa que es conegui. Però això ja no és informació, és una altra cosa.

No és bo creure que hom és el centre del món i que els altres hi són en funció del que un fa. El món és gran i entre tots ho hem de fer tot.

Noticiari de la Ribera del Sió

MONTGAI

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

– Durant el mes de setembre els escolars del nostre poble van fer horari diferent al col·legi, igual que en altres poblacions, assistien a les classes de 9 a 2 del matí. D'aquesta manera s'estalviaven les fortes calors de la tarda.

– El dia 3 d'octubre es va celebrar un dinar al camp d'esports, per acomiadar a Glòria Pallé com a entrenadora d'esports al nostre poble. Durant alguns cursos havia pujat a entrenar els escolars. Aquests, en acabar el dinar, li van fer lliurament d'una placa com a record del temps que havia estat a Montgai.

– El dia 31 d'octubre els "quintos i Apolònies" de Montgai, van preparar una gran festa. Hi va haver un gran ball amb l'orquestra GIRASOL. Després molta animació al carrer, amb el grup "Tres trossos de tres". Com que era el dia de la castanyada tampoc no hi faltaren castanyes i el moscatell per a tothom.

BUTSÈNIT D'URGELL

(Informa: Elena Planes)

OBRES. - Aviat podrem gaudir d'una pista polisportiva. El lloc on es construirà serà allà on actualment tenim la paret per a jugar a frontó. L'extensió de la pista és força gran, això es pot comprovar per la Festa Major, ja que és allí on s'hi fa el ball. La nova obra consistirà en afegir una pista de bàsquet i una altra d'handbol en el mateix lloc.

Cal fer menció també a la pavimentació dels quatre carrers que restaven sense aquest afer i amb la qual es clourà. Els carrers són: Carrer de la font, Carrer de les escoles, Avda. del Dr. Antoni Vives i Carrer dels Afores.

ROBATORI. - El passat dimarts 22 de setembre, tots vàrem passar un matí una mica agitat, i és que un noi dels que treballen en la construcció de la nova carretera que es queda a dormir al poble, aquell matí, com cada matí, en anar a buscar el cotxe per traslladar-se a la feina, no el va trobar. El disgust no va ser poc, tant per l'amo del cotxe com per la gent de Butsénit, ja que els semblava que allò només passava al tumult de les ciutats. Sortosament el mateix dia, al migdia, s'havia trobat el cotxe (un Renault 18) a Lleida.

DEFUNCIONS. - El passat dia 24 de setembre morí cristianament n'Antònia Clua i Lluch, a l'edat de 78 anys. Al cap de pocs dies, i resident en la mateixa masia on vivia la

difunta i els familiars d'aquesta, cal Collfred, morí n'Enric Domingo i Mariano, el qual era considerat un membre més de la família dita. A tots dos els desitgem que descansin en pau.

LES VENTOSSES

(Informen: Anna Bernaus i Carme Pedrol)

– El dia 4 d'octubre es varen casar la Mercè Cuberes, de les Ventoses i el Joan Queral, d'Igualada a l'Església de Sant Eloi de Tàrraga. De viatge de noces anaren a París. Una setmana més tard, concretament el dia 12, Mare de Déu del Pilar, tingué lloc un altre enllaç matrimonial, aquest cop, però, a l'església de Sant Pere de Les Ventoses. Els nuvis eren la Montse Trullols, de Les Ventoses i l'Antoni Orellana, de Tàrraga. La missa se celebrà a les 12 hores del matí. L'església es vestí de festa amb grans rams de flors de tots els colors que, junt amb la música, feien un ambient festiu molt agradable. En acabar i sortir a la plaça, una blanca pluja d'arròs caigué damunt d'ells. El viatge de noces el faran cap a Mallorca. Els desitgem molta felicitat.

– I un any més, el dissabte dia 3, el poble celebrà una petita festa. Aquesta consistí en un sopar a base d'entrepans de pa amb pernil, amb xoriço i altres, acompanyat de cava, coca-cola, llimonada... Continua la diversió amb un ball amenitzat per una bona orquestra que animà totes les parelles a sortir a la pista i seguir alegrement la música. Fou una mostra d'amistat i germanor que hi ha entre els ventosins. Esperem que aquesta festa es torni a celebrar l'any vinent.

– El dia 27 de setembre, el noi Carles Cuberes, s'acomiadà de tots nosaltres i se n'anà a Mallorca a complir el servei militar. Malgrat les platges, l'atractiu físic i el clima que ofereix aquella ciutat, no dubtem que vindrà a Les Ventoses sempre que pugui ja que, aquí, també l'enyorem.

– Entre els mesos de setembre i octubre s'efectuaren dues compres: Un Seat de color vermell marca Ibiza, d'en Josep Bernaus i un tractor Jhon Deere, que la família Castellà ha comprat amb la il·lusió de fer rendir el màxim la terra.

MONT-ROIG

(Informa: Carme Pijuan)

Degut a diversos motius les nostrés notícies s'han anat endarrerint. Començarem explicant des de la revetlla de Sant Joan on els més petits van celebrar la magistral foguera i tot seguit vam menjar coca i cava junt amb la gent

més gran. Aquesta revetlla donà inici a la gran activitat es-tiuenca, ja que al cap de quinze dies la gent es va tornar a engrescar i vam fer un sopar amb pa i tomàquet i "arengades", tot això acompanyat de gresca i acudits.

Al poc temps es van tornar a engrescar i vam fer un esplèndid "bacallà esqueixat", on tota la gent s'hi xupava els dits, des del més petit al més gran i també vam poder degustar una magnífica "sangria", feta per les mestresses del poble.

Vam reposar un temps, encara que el jovent no en va tenir gaire perquè aviat van començar a organitzar la "Festa Major", en la qual hi va haver nombrosos actes en els que la gent van participar-hi molt animadament, "va ser força divertida". Després d'aquesta vam tornar a organitzar una majestuosa carnada amb gran nombre d'assistents; tot seguit vàrem anar tots al poble veí de Les Pallargues: "Festa Major". Després la gent han anat marxant ja que era temps d'escola, i ara tot el poble torna a estar trist, però... no mort, ja que... per la Pilarica es va fer una esplèndida paella, on tot el poble s'hi va apuntar i amb molta gresca. Els pagesos estan contents per l'aigua caiguda i la major part ja han sembrat esperant una bona collita. Així ho esperem tot-hom!

BELLVER D'OSSÓ

(Informa: Jordi Pedró i Balagueró)

Setembre-Octubre '87

- El propassat mes de setembre va morir a Lleida, n'Antoni Vall i Companys. Si bé ja feia molts anys que residia a Lleida, ho esmentem perquè era fill de Bellver, de ca l'Andreu.

- Els ESTUDIANTS: després de les vacances d'estiu els estudiants han de tornar a l'escola, a l'institut o a la Universitat. A mig setembre van començar els més petits, que altra vegada amb il·lusió, agafen les seves carteres i cada dia a les 8 del matí, han d'anar a esperar el transport escolar a la carretera, perquè els meni a Agramunt.

Al migdia es queden a dinar a l'escola i a la tarda retornen contents i satisfets de la seva jornada. Per altra banda els més grandets, han començat també a l'institut "Ribera del Sió" a principis d'octubre. Segons el "Sió" del mes d'octubre són dues les nenes que cursen estudis mitjans. Els més grandots, aquest any, també a principis de més, entre el dia 1 i el dia 5, hem iniciat els nostres respectius estudis superiors, cinc estudiants.

- Els CAÇADORS: en alçar-se la veda, cada diumenge se senten trets als voltants del poble. L'objectiu d'aquests és matar alguna perdiu. El vedat de Bellver i el de Montroig són d'un mateix arrendatari i d'aquesta manera tenen més terreny per seguir. Pels qui els agrada la cacera, segur que d'aquesta manera podran disfrutar més.

- La SEMBRA; després d'adobar les terres els pagesos

es disposen a sembrar. Això, és clar, si el temps ho permet. A tots ens agrada que plogui i més després de la forta sequedat d'aquest estiu però... si poguéssim triar segur que tots desitjàriem que ho fes una mica més tard per poder sembrar sense haver de mollejar. Bé això ja no és possible amb les pluges dels darrers dies, i la d'avui (24-10-87). No hi ha mal que per bé no vingui, potser mollejarem però segur que se sembrarà amb saor.

CASTELLNOU D'OSSÓ

(Informa: Rosa Sendrós)

A principis de mes es va fer una captació d'aigua al riu Sió en el seu pas pel terme de Castellnou, mitjançant la qual es pretén abastir d'aigua al poble de Montfalcó i alimantar el pou de Castellnou.

- El dia 12 es va començar a sentir trets pel nostre terme, ja que era el dia que s'obria la veda, com a tot el país.

- El dia 13 va morir el senyor Francesc Sendrós a l'edat de 85 anys. Feia 8 anys que no havia mort ningú al nostre poble.

PUIGVERD D'AGRAMUNT

(Informa: Joan Avellana i Mora)

COMPRA.- S'han comprat tres cotxes; un OPEL Corsa que ja porta la lletra nova, i dos més usats, un SEAT 124 i SEAT Samba.

OBRES.- La família Infante, s'està fent un pis nou. També hem de destacar que s'ha fet gronxadors nous, els quals han quedat molt bé.

CASAMENT.- Hem de celebrar el casament entre Jaume Avellana natural de Puigverd i Marta Ciprés natural de Lleida. L'esdeveniment va tenir lloc a l'església de Sant Llorenç de Lleida. Els desitgem molta felicitat.

BATEIG.- També hem d'esmentar el bateig d'Adrià, fill de Ramon i Teresina.

NAIXEMENT.- Hem de felicitar a la família Andreu pel naixement d'una nena, filla de Ramon i Dolors.

DEFUNCIÓ.- Hem de lamentar la mort, a l'edat de 68 anys, de Miquel Castellà i Argelich. Donem el més sincer condol a la família.

CARNET.- S'han tret el carnet de conduir, Conxi Cubero i Mª Rosa Fiñana. Ara ja tenim 2 noves conductores.

MILI.- Aquest mes, ha marxat a la mili Jaume Serra i Grau, que és l'últim que marxa d'aquesta quinta. Li desitgem molta sort per terres de Saragossa.

CANVI DE MAJORALS.- S'ha fet el canvi de majorals;

surten Josep Avellana i Jaume Serra i Grau, per part dels nois, i Eva Lluc i Montse Corrales, per part de les noies; entren Ramon Guixé i Jaume Serra i Muixenon, pels nois, i Mireia Corrales i Cristina Serra i Grau, per les noies.

DINAR DE FESTA MAJOR.- Com cada any, s'ha celebrat el dinar que el jovent del poble fem després de la Festa Major i, malgrat la pluja, també ho vam celebrar a cobert.

CANVI D'ALCALDE.- El nostre amic i ex-alcalde de Puigverd, Joan Eroles i Samarra, no s'ha volgut presentar més per l'alcaldia de Puigverd, i així, per primera vegada a Puigverd, s'ha elegit una alcaldessa. Desitgem als del nou Consistori que tinguin sort i ho facin tan bé com els de l'anterior Alcaldia. **ALCADESSA:** Maricel Prat i Gomà. **CONSELLERS:** Ramon Bovet, Josep Bovet, Joan Salvador, Ramon Lluc, Mercè Gomà i Gemma Marbà.

MONTCLAR

(Informen: Iolanda Padullés i M^a del Mar Novell)

COMPRA DE COTXE.- Durant aquest parell de mesos a Montclar s'han estrenat 4 cotxes nous: Un Kadett blanc, el propietari del qual és Antoni Artigas; un Renault 11 vermell a nom de Xavier Cluet; un Peugeot 205 blanc que pertany a Hermenegild Areny i finalment un Citroën AX blau-mari que ha estat comprat per Francesc Amat. Cal desitjar bona sort, en l'ús d'aquests, a llurs propietaris i esperar que en properes ocasions puguem felicitar a uns altres.

NAIXEMENT.- El passat dia 4 d'octubre vam donar la benvinguda a una nova "veïneta", la nena Marta Comes.

Felicitem a la família i compartim la seva alegria.

PLUGES I CAMINS: Durant aquest últim mes hem rebut les pluges tan esperades per part dels camperols, que han hagut d'interrompre les seves feines a causa de les abundants aigües. Malgrat tot, aquesta "pluja comuna", ha estat ben rebuda. Però, cal esmentar també, que la seva abundància ha ocasionat desperfectes en els camins del terme, els quals han hagut de sotmetre's a diverses modificacions amb l'ajut de mà d'obra i de màquines.

NOCES.- Una nova parella ha contragut matrimoni al Castell del Remei aquest mes, es tracta de Pilar Galceran i Hermini Hernández. Felicitem a la família i els desitgem molta felicitat.

LA FOSCA.- El passat dimecres dia 7 d'octubre, Montclar, com tota la resta de pobles de Catalunya, va estar quasi dos hores sota la fosca a causa d'un problema elèctric. La dificultat de llum ja va manifestar-se a les 11 de la nit quan el poble solament gaudia de mitja fase. Hores més tard la manca de llum va ésser total. Aquesta interrupció, però, no va ocasionar cap maldecap.

MESTRA.- El nou curs escolar aquest any s'ha estrenat amb la vinguda d'una nova mestra, veïna de Balaguer. Esperem que la seva tasca sigui d'utilitat per a tothom.

FETS POC CORRENTS.- Sembla que la tranquil·litat del poble s'ha trencat a causa d'un intent de robatori en

una de les famílies del veïnat. Tot va produir-se a les dues de la matinada quan dos individus no identificats van atrevir-se a entrar a un garatge prop del poble. Els propietaris del qual, afortunadament, van assabentar-se'n i van poder fer fora els estranys. De manera que el fet no va tenir majors repercussions. Però aquest fet no deixa tranquil el poble ja que, cert dia, uns sospitosos "rondaven" pels voltants on s'hi troben la majoria de granges. Tot això, juntament amb els fets que s'han donat a les rodalies durant aquest passat estiu, fan que la gent desconfii i estigui alerta.

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa: Antonieta Figueres)

OCTUBRE. FESTA MAJOR.- Com tots els anys, el segon diumenge d'octubre celebrem la festa del poble. Aquest any ha resultat molt lluïda per diverses raons: Es va començar el divendres dia 9 amb un concurs de "botifarra" que va resultar ben concorregut.

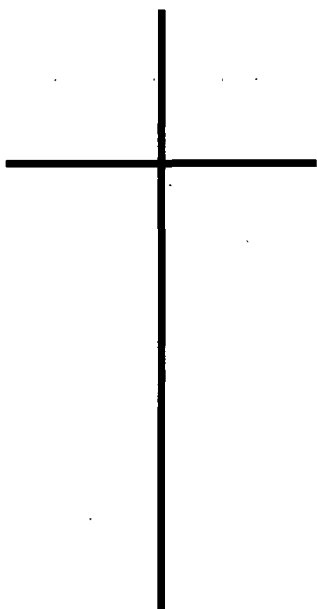
Dissabte dia 10 al migdia, es van fer jocs de cucanyes per a la mainada, on es van repartir gran quantitat de joguines i caramels per a tots els participants. A la tarda, partit de futbol entre casats i solters. El conjunt SHOWMEN va ésser el protagonista del ball de tarda i de nit del primer dia.

El diumenge a les 12, missa solemne cantada pel Cor Parroquial d'Agramunt, en sortir la Cobla Jovenívola, també d'Agramunt, va oferir una selecció de sardanes que van ésser molt ben acollides per tots els assistents. A la tarda, partit de futbol entre nens i nenes; es disputaren una xocolatada que es van menjar el dia 24, a la sala del cafè. El ball de tarda i de nit aquesta vegada va anar a càrrec del conjunt Joe i Montse amb Transfer, van ser les estrelles de la festa i a tots van agradar.

I com sigui que aquest any la festa del Pilar s'esqueia en dilluns, es va decidir de fer tres dies com els bons, i encara més quan va anunciar la seva visita el Sr. Bisbe per tal de confirmar els nens i nenes, per tant va tornar a venir a cantar el Cor Parroquial per donar més relleu a la celebració. En acabar la cerimònia, el Sr. Bisbe i tots, cantaires, acompanyants i els que es trobaven a la sala del cafè, van fer el vermut amb gran animació per part de tots. A la tarda, sessió llarga de ball amb el conjunt AQUARI-2 i així es va donar per acabada la festa major.

Ara us diré els nens i nenes que van fer la confirmació. Alguns viuen a Barcelona, però els pares són d'aquí i van aprofitar per celebrar-ho tots junts: Gemma Ariasol i Pintó, Elena i Mireia Benet de Caparà i Solé, Mª Àngels, Montse i Rosalia Casadesús i Torres, Eva i Olga Feliu i Cercós, Josep i Miquel Muixí i Berengueres, Montse Solà i Blasi, Josep Torres i Amores, i Maria Torres i Freixes.

CASAMENT.- El jove Josep Mª Llena i Ros es va casar amb la noia de Tàrrega, Delfina. Enhorabona a tots i que el poble li sigui agradable a la jove esposa.

A mon Pare

L'hivern s'apropa Pare meu
i ja fa un any de ta fugida,
i en mon cor resta el recel
de pensar si estàs en millor vida.

T'he trobat molt a faltar
perquè tu eres consol de ma vida
lloc de refugi on anar,
quan em trobava defallida.

Ara tan sols els records
de ta vida ja acabada,
però pensa que en mon cor
sempre, sempre hi tindràs estada.

Flors, pregàries i enyorança
és tot el que ara et puc donar,
dona'm tu des d'aquí forta esperança
perquè em pugui consolar.

Pilar Marquilles

Primer Aniversari de la mort de

Josep Marquilles i Roca

”El Ferrer de Tall”

Nascut: 18 novembre 1908

Mort: 18 novembre 1986

La família no l'oblida

Agramunt - Ponts

Tot passant-s'ho bé

Aquella setmana començà amb les característiques idèntiques del que fou la setmana anterior, i al Joan no li tocava la pell a sobre pensant en la invitació que tenia per al diumenge. Havien quedat amb l'amic que anirien a passar-s'ho bé. Sabien el lloc ideal, una mica per veus de crèdit, i una altra mica per l'experiència pròpia de temporades anteriors.

Però el dilluns plugué tot el dia, i en la resta de dies fins al dissabte s'alternaren els ruixats amb els raigs de sol, vent, núvols i cel serè. El dissabte, però, aparegué plujós del matí al vespre i el nerviosisme del Joan s'anava multiplicant cada hora que passava. De sobte, entre vuit i nou del vespre deixà de ploure, si bé el cel continuava estant d'allò més embromallat. Un raig d'esperança per a l'endemà. Mentre no plugués, marxarien igualment, malgrat la humitat i l'estat viari de carreteres i camins.

No matinaren gaire, i d'aquí que al Joan i a l'amic els estranyés una mica aquella calma i tranquil·litat en la circulació. De fet es presentava un bon dia, i era de suposar que altres haguessin tingut el seu pensament.

En arribar al lloc destinat, la confirmació dels seus pressentiments va ser rotunda. Eren dels darrers d'arribar. Una llarga corrua de cotxes a banda i banda del camí restaven immòbils i enfangats, tot esperant el retorn dels seus ocupants que, com ells, maldaven per aquells voltants amb fang i mollina fins als genolls. Els nostres protagonistes s'uniren també al concert, fins que el cansament i el rau-rau de l'estómac els ho permeté. Arribat aquest moment, es cruspiren un parell d'arengades cuites en un fogarró que encengueren amb penes i treballs, perquè tot rajava com si acabés de ploure. I mentrestant contemplaven una desfilada de cares llargues i bosses buides que es disposaven a emprendre el camí de tornada a casa, una mica decepcionats, això sí, però amb la il·lusió intacta de provar sort novament la propera setmana.

I quan ja s'havien empassat les dues costelletes de mar amb el corresponent tragué de vi, i es disposaven a emprendre el retorn, un petit ensurt va estar a punt de costar-los els cèntims per a encarrir la festa. Una parella (noi i noia) d'aquests que van amb una moto de trial, vesteixen de verd i els diuen de protecció forestal (o alguna cosa semblant), atrets pel fum, els insistia en la prohibició i perillositat d'encendre foc al bosc, sota la pena d'elevades multes. Ells, com que són bons coneixedors del defora, no podien entendre que existís el perill d'incendi en un lloc on rajava tot, des dels arbres fins a les mates i l'herba. Pensar que els havia costat tant d'encendre'!!! El reglament, però, això no ho veia. És clar...

A. PONSÀ

(Mes d'octubre de 1987)

NAIXEMENTS:

Marta Comes i Samarra dia 4
Robert Roig i Bertran dia 14

MATRIMONIS:

Carles Siles i Jornet i
Maria-Pilar López i Fernández dia 10
Damià Miró i Pampalona i
Maria-Carme Villuendas i Pijuan dia 11

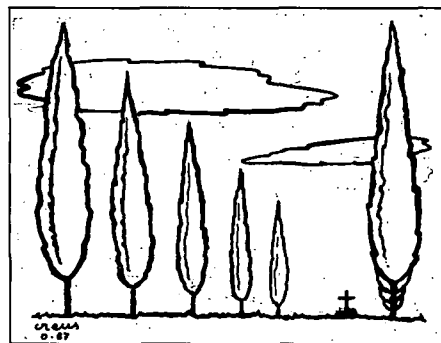
DEFUNCIONS:

Montserrat Piqué i Ortiz 79 anys dia 16

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'OCTUBRE

Dia 1	4' l/m. ²
Dia 3	5'3 l/m. ²
Dia 4	26'6 l/m. ²
Dia 5	12'3 l/m. ²
Dia 9	31' l/m. ²
Dia 10	16'5 l/m. ²
Dia 22	2' l/m. ²
Dia 23	3'3 l/m. ²
Dia 24	24' l/m. ²
Dia 28	0'8 l/m. ²
TOTAL	125'8 l/m.²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES D'OCTUBRE

Màxima del mes	26° dia 3
Mínima del mes	7°, dies 11-13-18-21-31
Oscil·lació extrema mensual	19
Mitja de les màximes	19'064
Mitja de les mínimes	10'754
Mitja de les mitjanes	14'903
Mitja mensual a les 8 h.	12'290

L'Observador: Deudat Pont

FET GREU

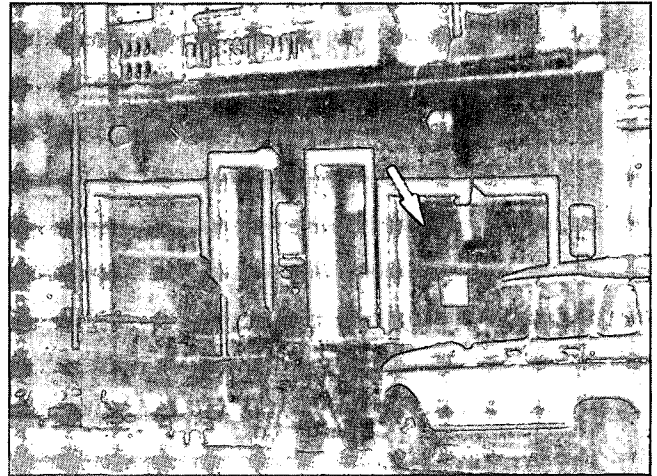
Disparen un tret a "Cal Cric", la nit del dissabte dia 7

Tancada l'edició d'aquest número es produeix a Agramunt un fet greu, com és el que un o diversos desconeguts hagin disparat un tret a "Cal Cric" i en un moment en què hi havia una trentena de persones en el seu interior. La bala penetrà per la vidriera més propera a la cantonada de l'avinguda M. Jolonch, travessà tot el local i s'estavellà contra una rajola de darrera el bar. Sortosament el projectil no produí ferits.

Un fet d'aquestes característiques no s'havia produït mai a casa nostra i és el suficientment greu perquè hagi impactat fortament l'opinió pública agramuntina. En el moment de redactar aquesta nota, la Guàrdia Civil instrueix les diligències oportunes per esclarir els fets.

Es dona la circumstància que uns moments abans del fet, estava en el local el Sr. Ramon Vilalta, ex-president de la Diputació i actual secretari d'organització dels socialistes lleidatans que havia pres part en una reunió que se celebrà amb els socialistes d'Agramunt, en el mateix lloc, com és habitual des que Jordi Inglés encapçalà la candidatura socialista municipal.

Ramon Vilalta manifestà a la premsa de Lleida que el motiu del tret "no era altre que intimidar el grup municipal socialista en contra de l'activitat que el PSC desenvolupa a Agramunt". Altres opinions, entre elles la de l'alcalde J. Huguet, es decanten vers un acte greu de "gamberrisme"

"La bala penetrà per la vidriera més propera a la cantonada de l'avinguda M. Jolonch..."

ja que "a Agramunt no hi ha ni un ambient polític ni social que propiciï aquests actes". Per la seva part, Jordi Inglés manifesta "no saber ben bé a que atènyer-se i que mai havia rebut cap tipus d'amenaça".

Aquests són els fets i ara cal esperar l'acció de les forces d'ordre encarregades d'esbrinar qui o quins han estat els autors d'aquest acte vandàlic, greu i impensable per a casa nostra. Convé que les coses quedin clares el més aviat possible per a tranquil·litat de tots i per escarment del qui sigui.

Relotgeria i Armeria **Josep Pla**

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

1957
1987

30
ANIVERSARI

GRUPO CONSIST S.A.
GRUCONSA

Xocolata

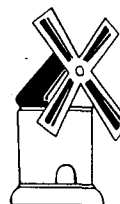

Jolonch

AGRAMUNT

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

FUTBOL

PRIMERA REGIONAL - GRUP CINQUÈ

Darrers resultats aconseguits pel C. F. Agramunt durant el mes d'octubre:

Dia 4: C.F. Agramunt 1 - U.E. Artesa 0
Dia 11: C.F. Juneda 0 - C.F. Agramunt 2
Dia 18: C.F. Agramunt 2 - U.E. Gardeny 0
Dia 25: C.E. Oliana 3 - C.F. Agramunt 0

Novembre:

Dia 1: C.F. Agramunt 1 - U.E. Belcaire 2

Dels vuit punts en joc que hi havia durant l'octubre, l'Agramunt n'ha aconseguit sis amb dos positius.

Aquesta bona marxa s'ha vist trencada per l'empat aconseguit pel Belcairenc, el primer partit jugat a casa en aquest mes de novembre.

El primer partit, el dia 4 d'octubre és de destacar que els aiguats van fer que els jugadors locals: Alvaro, Marty, Rios i Villalba no poguessin ésser alineats en l'equip titular. També cal destacar el millor gol i jugada que s'ha vist fins ara al camp d'esports municipal; hi van participar, jugant la pilota al primer toc, Marín, Puig i Pozo que va aconseguir així l'1-0 i la victòria vers l'Artesa.

Diumenge dia 11, es va aconseguir al camp del Juneda, la primera victòria a camp foraster, pel resultat de 0-2. Salvador i Villalba van fer els dos gols.

El dia 18, quart partit sense perdre, jugant a casa, vers el Gardeny. Es va guanyar 2-0. És de destacar l'exclusió del terreny de joc de Salvador i Coll, un de cada equip, com a conseqüència de les dues targes grogues que els va mostrar l'àrbitre.

Clavé, de penalt, posà l'1-0; Villalba, amb jugada personal, va aconseguir el 2-0.

L'últim diumenge d'octubre, dia 25, es va trencar les quatre jornades d'imbatibilitat al camp del líder, l'Oliana.

Com a nota destacada, val a dir que l'àrbitre Sr. López, va tenir, des del primer moment, una actuació parcial a favor de l'Oliana. Al primer temps, expulsà del camp per dues targes grogues a Puig i Marty, i per no ser menys a la

segona part, també va excloure del terreny de joc l'entrenador Sr. Piqué i el porter Alvaro, de l'Agramunt, amb tarja vermella directa.

Fàcilment l'Oliana s'imposà per 3-0, degut que l'Agramunt va acabar jugant amb 8 jugadors.

En aquests moments l'Agramunt té 10 punts, amb 4 partits guanyats, 2 empatats i 2 perduts; sense positius ni negatius, i és el setè a la classificació.

La taula de golejadors, després de jugats vuit partits, és la següent: Villalba 3 gols; Pozo 2; Morenate, Salvador, Marín, Clavé, Torres i Galletero 1 gol, que fan el total dels 11 gols aconseguits fins ara.

Gerard Gatell

HANDBOL

El passat dia 31 d'octubre de 1987, s'han iniciat les lligues masculines d'handbol en les seves categories de Cadet, Juvenil i Sènior, en les quals participa un equip del Club.

CAMPIONAT SÈNIOR MASCULÍ:

La Pobla de Segur 11 - C.H. Agramunt-Bar Sport 19
Golejadors: Tomàs 5 gols, Fernández 5, Andreu 3, Enric 2, Jordi 2, Súrria 1 i Nico 1.

CAMPIONAT CADET MASCULÍ:

La Pobla de Segur 10 - C.H. Agramunt-Adobs L. Ribera 14
Golejadors: Manel 10 gols, Albert 3 i Carles 1.

CAMPIONAT JUVENIL MASCULÍ:

C.H. Agramunt-Bar Sport 1 - C.H. Joan Oró 0 (no presentat)
CENG Artesa Segre 10 - C.H. Agramunt-Bar Sport 10
Golejadors: Torres 5 gols, Súrria 3, Rubén 1, Joan-M^a 1 i Sala 1.

El proper 15 de novembre s'inicien les lligues femenines en les seves categories de Cadet i Juvenil femení, essent el primer encontre entre els equips del club i el C.H. Guissona en el Polisportiu Municipal.

Jordi Martí

El Dr. I.J. Villegas es complau en assabentar-li la nova adreça del seu **GABINET DE GINECOLOGIA MÈDICA I CIRURGIA** Situat a la **Travessia de Gràcia, n° 45, 4rt., 1a.** (entre Aribau i Muntaner)

Telèfons: 201.30.47
323.08.16 (Urgèn.)

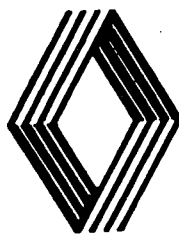
A partir de la segona quinzena de setembre

Turrones, R.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

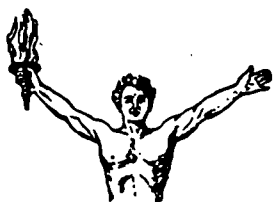
Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrraga, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Vídeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

ARITGRAMA

Col·loqueu en les caselles en blanc les xifres necessàries per obtenir els resultats corresponents.

	-		+		=4
x	■	+	■	x	■
	x	2	-		=8
-	■	-	■	:	■
	+		-		=5
=6	■	=1	■	=1	■

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de deu classes de moixons que viuen a les nostres comarques.

L	O	Y	N	I	S	S	O	R	A	L
B	I	M	C	J	L	F	C	G	L	H
N	P	S	O	A	P	T	A	E	Q	L
G	A	F	A	R	R	O	D	U	L	V
X	R	Z	A	E	B	I	E	E	C	E
A	D	D	U	B	X	L	R	N	S	M
S	A	L	O	I	P	E	N	T	U	X
N	L	Z	U	R	S	A	E	D	B	E
I	C	R	D	S	F	I	R	G	J	L
P	C	H	A	M	P	E	A	N	O	R
S	U	P	T	X	V	L	O	I	R	O

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa i, fent el moviment del cavall als escacs, trobareu un refrany català.

En	són	dats,	■
sol	com	mics	ex
sats.	tre	ments	els
pli	i	cu	a

Solució: per P. R.

D	O	I	R	I	X	X	S	N	S	
H	A	M	P	E	A	N	O	R		
L	O	N	I	S	S	O	R	A	L	
C	H	O	S	E	I	B	G	L	H	
N	Z	U	R	S	A	E	D	B	E	
S	A	L	O	I	P	E	N	T	U	X
A	D	D	U	B	X	L	R	N	S	M
X	R	Z	A	E	B	I	E	E	C	E
A	D	D	U	B	X	L	R	N	S	M
G	A	F	A	R	R	O	D	U	L	V
N	P	S	O	A	P	T	A	E	Q	L
B	I	M	C	J	L	F	C	G	L	H
L	O	Y	N	I	S	S	O	R	A	L

Solució a l'Aritgrama.

■	=	6	■	=	1	■	=	1	■	=	6
5	=	8	-	4	+	6					
■	:	■	-	■	-	■					
■	=	8	-	2	=	2					
■	x	■	+	■	x	■					
■	=	4	+	3	-	3					

Solució al Salt de Cavall, per P.R.

Entre amics i soldats, els compliments són excusats.

L'ACUDIT D'EN CREUS

- Els sindicats asseguren que hi haurà una tardor calenta.
- Valdria més que ens asseguressin un hivern calent.

L'Ajuntament informa

En el Ple extraordinari celebrat el dia setze d'octubre s'aprovaren les següents qüestions:

– Adjudicació definitiva de les obres d'infraestructura del carrer de la Comtessa Aurembiaix a SAYPA S.A. pel preu de quatre milions quatre-cents quaranta-nou mil cinc-cents vint-i-vuit pessetes. S'adjudicaren també, les obres de millora i reforç del ferm camí a Bellpuig de la CC-240 a LV-3030 a l'empresa Obres Freixenet S.A. pel preu de set milions tres-cents trenta-sis mil dues-cents vint-i-nou pessetes. S'adjudicà a la mateixa empresa les obres d'instal·lació bombeig depuració del dipòsit del Convent de Sant Francesc pel preu de quatre milions vuit-cents quaranta-set mil tres-cents quinze pessetes, així com també les obres de millora de la CC-240 a Puelles i Coscó pel preu de quatre milions setanta mil pessetes.

Es contractaren les obres de Rehabilitació de la Zona planta de Cal Mas Vell per a Residència assistida a en Magí Melgosa pel preu de setze milions dues-cents cinquanta mil pessetes.

A continuació s'apravà per unanimitat el Projecte d'instal·lació elèctrica per la il·luminació del Camp d'Esports Municipal amb un pressupost que ascendeix a la quantitat de dos milions dues-cents mil quaranta una pessetes.

Seguidament el Regidor de Festes donà lectura a l'estat de comptes de la Festa Major d'enguany:

ENVELAT: Sortides

Envelat	1.267.000 ptes.
Alcatraz	625.000 ptes.
Ebano	275.000 ptes.
Tomeu Penya	575.000 ptes.
Marina	525.000 ptes.
Total.....	3.267.000 ptes.

Entrades

Llotges	755.000 ptes.
Abonaments	536.000 ptes.
Entrades	1.130.400 ptes.
Bombers	30.000 ptes.
Total.....	2.451.400 ptes.

Dèficit..... 815.000 ptes.

ACTES AL CARRER Sortides

Port-Bo	80.000 ptes.
La Lira	140.000 ptes.
Xip-Xap	50.000 ptes.
El sidral	60.000 ptes.
Ara va de bo	65.000 ptes.
Diablers	150.000 ptes.
Grallers	50.000 ptes.
Altres (1)	200.000 ptes.

- (1) – Xocolatada
– Propaganda
– Drets d'autors
– Pintures pels murals

Total..... 795.000 ptes.

Entrades

La CAIXA	Cobla Balaguer
CAIXA DE MANRESA	50.000 ptes.

CAIXA DE CATALUNYA 20.000 ptes.

TEATRE

Drambakus	250.000 ptes.
Entrades	43.000 ptes.

L'estat de comptes de la Festa Major fou aprovat pels vots a favor dels Regidors del grup C.I.U. i el vot en contra del Sr. Inglés del PSC-PSOE.

Seguidament el Sr. Jaume Bertran fa l'explicació pertinent de la gestió de la Festa Major.

Col·laboradors Festa Major:

Caixa de Pensions "La Caixa": Cobla Comtal de Balaguer; Caixa de Catalunya: 25.000 ptes.; Caixa de Manresa: 50.000 ptes.; Ramon Roca: 3.000 ptes.; Felicià Garcia: 2.000 ptes.; Grup Consist: 3 copes; Cambra Agrària: 2 copes; Magatzems Cots: 3 carteres; Víctor Torres: 1 copa; Diputació: 1 copa; Caixa de Catalunya: 7 copes; Generalitat de Catalunya: 1 placa; Departament de Cultura: 1 lot de llibres; Torrons Vicens: 2 caixes de productes (xocolata, caramels i torrons); Mútua Reddis: 1 copa; Carnisseria Figuera: 1 copa; Assegurances Vidal: 1 copa; Maquinària Agrícola Martorell: 2 copes; Relotgeria Josep Pla: 1 copa; Josep Bobet: 1 copa; Confeccions Juani: 1 copa; Polleria Gil: 1 copa; Societat de Caçadors: 1 copa; Tallers Jové: 1 copa; Bar Esport: 1 copa; Garatge Rovira: 1 copa; Gestoria Feixa: 1 copa; Foment Pro-Mercats: 1 copa; Sebastià Albareda: 2 obsequis; Granja Agropecuària J. Batalla: 2 copes; Garatge Nadal: 1 copa; Confeccions Fibal: 1 copa; Pretensats Cuñat: 1 copa; Impremta-Llibreria Marsà: 3 carpetes; Torrons Roig: 3 lots de torrons; Kipps: 2 copes; Tallers Vidal: 2 copes; Pa de pagès: 1 lot de begudes; Prodom: 1 placa solar; Nutrexpà: 3 copes, 3 bosses d'esport; Pere Vilalta: 1 caixa de cerveses; Calçats Huguet: 1 copa; Banc Hispano-Americà: 2 copes; Relotgeria E. Llagunes: 1 copa.

Volem, també, donar les gràcies al Sr. Llurba per la gentilesa en deixar-nos connectar la llum de l'Envelat i a la Sra. Carme Trepal per cedir-nos els terrenys per instal·lar l'Envelat.

Entitats que també han col·laborat: Coral d'Avui, Agrupament Escolta d'Agramunt, Bombers, Ràdio Sió, Diablers i Grallers "l'Espetec", Redacció de Sió, Artistes Casal d'Art, Agrupació Sardanista "Barretina", Cobla Juvenil d'Agramunt.

Finalment s'acordà prorrogar la contractació dels Serveis de l'Arquitecte Sr. Antoni-Ignasi Amorós i Casas i l'Aparelladora Sra. Maria-Antònia Alsina i Oliva, amb efectes retroactius des del dia 1 d'octubre de 1987 i fins el dia 31 de desembre de 1988.

El passat dia 30 d'octubre va tenir lloc el Ple Ordinari en el qual s'aprovaren les següents qüestions:

S'acordà en primer lloc aprovar el nomenament d'alcaldes de barri que per Decret de la Batllia són els següents:

ALCALDE BARRI

Gabriel Balcells i Xuriach
Jaume Rosinés i Camps
Miquel Paris i Omedes

NUCLI DE POBLACIÓ

Almenara Alta
La Donzell
Mafet

Josep Riera i Pedrol
Joan Boncompte i Romeu

Montclar
Les Puelles

Seguidament s'apravà, d'acord amb les Normes Subsidiàries del Planejament Urbà, el projecte de parcel·lació i urbanització del sector: U.A.2, "RONDA MOLINAL".

Després de llegir íntegrament l'acord pres per la Comissió de Govern del dia 13-10-87, s'apravà ratificar aquest acord en tots els seus punts, el qual fa referència a la presentació de la candidatura de l'Alcalde Sr. Josep Huguet a la Comissió d'Urbanisme de Catalunya.

Es contractà en Règim Laboral i per jornada completa el Sr. Joan Codina i Ginestà per ocupar una plaça de Peó en la Brigada Municipal. Atès el que preveu la Llei 13/1982 d'integració social dels minusvàlids, permetrà a l'Ajuntament sol·licitar una subvenció de 500.000 ptes. per a la celebració d'aquest contracte, i la bonificació en la quota empresarial de la Seguretat Social corresponent al treballador contractat del 70 %.

Seguidament s'apravà el reconeixement dels serveis prestats a aquest Ajuntament pels Srs. Pere Mora i Giribet i Joan-Antoni Gutiérrez i Zurita tal i com preveu la Llei 70/1978.

El Sr. Prudenci Garcia, en representació de la Junta Directiva de la Societat de Caçadors d'Agramunt, ha sol·licitat a aquest Ajuntament la cessió d'ús de la finca "Bassa Bona" per a utilització com a camp de tir. Considerant que dita finca, qualificada jurídicament com a bé comunal, no pot ésser objecte de cessió, entretant mantingui aquesta qualificació, l'Ajuntament Ple acordà modificar la qualificació jurídica de la finca classificant-la com a Bé de Propis o Patrimonial. Simultàniament, s'inicià l'expedient de cessió d'ús dels terrenys indicats i s'aprovaran les condicions de la cessió per part del Ple de l'Ajuntament.

Finalment s'apravà l'expedient de Suplement i Habilitació de crèdit n.º 2, mitjançant transferència, que afecta el pressupost ordinari de 1987. Aquest expedient quedarà exposat al públic durant quinze dies, després dels quals, i de no haver-se presentat cap reclamació s'entendrà definitivament aprovat:

CONCEPTE	PESSETES
De la partida de Personal laboral Admo. General	1.798.171
PASSEN A:	
Personal laboral escorxadors	126.000
Monitors d'Esports	2.000
Serveis Tècnics-Eventuals	86.000
Despeses d'oficina	400.000
Despeses d'oficina d'activitats esportives	15.000
Conservació i reparació d'edificis municipals	35.103
Neteja i enllumenat d'edificis municipals	137.959
Manutenció i assistència animals	10.000
Lloguer material tècnic i maquinària	200.080
Recepcions, trofeus	350.000
Conservació i reparació de vies públiques	300.000
Atencions benèfiques	6.500
HABILITACIÓ	
Adquisició material emissora Ajuntament	129.529

LLICÈNCIES D'OBRES

(10-9-87)

Maria Mases i Condal, pintar façana de casa. R. Puigverd.

Pere Limas i Sànchez, per arrebossar façanes lateral i posterior de la casa. P. de l'Amball.

Banc Espanyol de Crèdit, per pintar la façana de l'oficina. C. d'Àngel Guimerà.

Jeroni Valls i Segura, per pintar la façana del taller mecànic. Ctra. de Tàrrega.

Escola Anglo-Francesa, per canviar dos rètols i afegir-hi una visera. Avgda. de Jaume Mestres.
(28-9-1987)

Francesc Torra i Sala per una connexió d'aigua potable. C. de la Capella-Fondandana.

Antoni Huguet i Brito, per connexió d'aigua potable. C. de Jaume I.

Salvador Morell i Coronas, per connexió d'aigua per obres. C. del Firal

Antoni Capitan i Gallardo, per connexió d'aigua potable. C. Jaume I.

Joan Escolà i Boncompte, per connexió d'aigua potable. C. Pau Casals.

Josep Villuendas i Quílez, connexió aigua potable. C. de Jaume I.

Maria-Àngels Salvia i Huguet, per connexió d'aigua potable. C. de la Sabateria de Dalt.

Joan Carabassa i Ros, per connexió d'aigua potable. C. de Jaume I.

Gabriel Ortiz i Xandra, connexió aigua per obres. Ctra. de Cervera.

Torrans Roig, S.A., connexió aigua potable. Ctra. Cervera.

Josep-Maria Marsol i Camats, connexió d'aigua potable. C. de Pau Casals.
(8-10-87)

Maria-Antònia Huguet i Parcerisa, per arreglar l'entrada de la casa i enrajolar-la. Plaça del Mercadal.

Martí Riera i Corominas, per arreglar escala i enrajolar l'entrada. C. d'Àngel Guimerà.

Francesc Sementé i Seró, per obrir porta al corral i reobrir finestra. Raval de Puigverd.

Francesc Batalla i Pujol, per restaurar el bany. Avgda. de J. Mestres.

Lluís González i Montañó, per enrajolar la cuina del seu pis. Trav. de Sant Joan.

Antoni Creus i Ripoll, per tapar esquerdes i col·locar rajola al bany. C. de Sant Joan.

Teresa Canosa i Vidal, per reparar teulada en una superfície de 27 m². Plaça l'Amball.

Francesca Escolà i Gassol, per canviar porta del carrer. C. de l'Aspi.

Josep Fernández i Domínguez, substituir porta d'entrada i adequar instal·lació elèctrica als baixos. C. Carabassa.

R. Vicens S.A., acondicionar pati. Camí dels Horts.

Ramon Martínez i Husillos, per construir dipòsit per encaibir aigua pel reg de l'hort. Agregat Les Puelles.

Maria-Àngels Salvia i Huguet, per repassar parets i enrajolar 4 m² de botiga. Plaça de l'Església.

Vicent Vila i Avellana, per eixamplar porta, enderrocar paret i fer-la nova. C. de l'Aspi.

Joan Garcia i Artigas, per ensorrar paret i fer-la nova i rebaixar pati. Avgda. de J. Mestres.

Jaume Figuera i Pla, per aplanar el terra de 3 pisos. Plaça de l'Amball.

Som a Riella

L'ESCAMOT

Aquella nit, quan l'Utza sortí del seu cau per tal de dirigir-se al Tossal, no va tenir temps d'encetar la seva xiulada de costum. La petita i immortal ciutat de GO dormia tranquil·la i un silenci espès queia damunt els seus carrers i places. D'aquest silenci i de la seva fosca en van sorgir uns quants homes, ja madurs, que en forma d'escamot van rodejar l'Utza, i se'l van emportar.

Durant una llarga estona van caminar per les places i pels carrers de la petita i immortal ciutat de GO. L'Utza guaitava els balcons i les finestres però no gosà de fer res, i això que poc li faltava per deixar anar la seva xiulada i desvetllar tot aquell somni que planava dins les cases. En passar pel costat de les galledes d'escombraries, també se les mirava i s'hi hauria aturat de gust, però aquells homes que el conduïen amb un esguard autoritari l'obligaven a continuar endavant.

Amb gran sorpresa, l'Utza va adonar-se que aquell escamot el menava cap a fora de la petita i immortal ciutat de GO, i que s'enfilaven serra amunt. Però aviat sospità que la intenció d'aquells homes era expulsar-lo fora. L'Utza no va entretenir-se a preguntar res. El silenci continuava essent el mateix, és a dir, era l'únic que lligava i identificava el grup. Amb tot, però, hi va haver un moment que l'Utza va tenir la sensació que potser es tractava d'alguna cosa més que de foragitar-lo. Va ser quan els homes d'aquell escamot van aturar-se, es van separar una mica i mormolaren mots inintel·ligibles. L'Utza, sense pensar-s'hi dues vegades ho aprofità per engegà, amb tota la força, la xiulada de cada nit.

Els components de l'escamot fitaren l'Utza sorpresos i amb un deix de violència. En certa manera també se sentien incòmodes i admirats. I van romandre una estona sense saber què fer. Durant

aquest temps, la xiulada de l'Utza arribà a la petita i immortal ciutat de GO, entrà pels balcons i les finestres i despertà tots els nois i les noies que, amb molta llestesa, sortiren fora. Com si es tractés de conquerir algun objectiu, tots plegats s'encaminaren cap a l'indret on es trobava l'Utza, que era el lloc del qual havia arribat la xiulada.

L'escamot, aviat es trobà, davant per davant, d'aquella munió de joves. De moment es produí una situació molt delicada ja que molts d'aquells homes que formaven l'escamot eren pares de gran part d'aquell jovent. Una veu, però, trencà la tensió.

- Aquest home ha de ser jutjat...
- De què se l'acusa? -preguntà una noia.
- De pertorbar l'enteniment, la memòria i la voluntat de tots vosaltres.

De bell nou tornà el silenci. La nit s'havia tornat clara ja que la lluna gairebé es trobava plena.

- L'Utza és el nostre amic! -crijà, de sobte, un noi.
- I també és el nostre mestre! -afegí una noia.
- I el nostre amic! -tornà el mateix noi d'abans.
- Si el voleu jutjar a ell, ens haureu de jutjar a tots! -van sentenciar dues noies.

La lluna empal·lidí i a poc a poc es féu una fosca hermètica. Des de dins seu s'alçà la veu de l'Utza.

- Una vegada hi va haver un home savi...
- A mesura que avançava el seu relat, la veu de l'Utza s'afeblí fins que es féu del tot inaudible.

Guillem Viladot